UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta. Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

9
ГРУДНЯ 1971
Число № 49
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
DECEMBER 9, 1971

Уряд прийде з допомогою малим фармерам

Федеральний міністер рільництва Г. Олсон проголосив програму допомоги малим фармерам. Програма має за завдання допомогти молодим фармерам побільшити та розвинути їхні фарми, а старшим фармерам перейти на заслужений відпочинок з пенсією, яка дозволить їм провести свої літа відпочинку з достаточним прибутком. Федеральний плян був узгоджений і прийнятий міністрами рільництва всіх канадських провінцій.

Для проведення пляну в житя фармери користуватимуться фондами корпорації фармерського кредиту, яка буде позичати гроші на корисних для фармерів, умовинах для збільшення їхніх фарм, щоб фармування виплачувалося. Провінційні міністерства рільництва будуть допомагати фармерам у модернізації їхніх фарм та застосуванні нових методів господарки.

Ті фармери, які рішаться, перейти на пенсію, дістануть від уряду допомогу, або в формі одноразового „гренту", або в формі щорічної пенсії, яка буде доплатою до їхніх проданих фарм. Хто з фармерів хоче, може задержати й надалі свій дім на фармі та частину фарми на так довго, як забажає. Першенство в одержані державної допомоги матимуть ті старші фармери, яких фарми вартують між 3,000 а 20,000 дол.

Фармери, що схочуть побільшити свої фарми, можуть числити на позичку в такій висоті, щоб вартість їхньої фарми була між 50,000-60,000 дол. Покищо федеральний уряд зможе випалучавати позики чи допомоги без ухвали парляменту, бо має в резерві 26 мільйонів долярів, які може виплатити на ту ціль. Федеральний міністер рільництва буде домагатися пізніше від парляменту ухвалення 150 мільйонів долярів на допомогу малим фармерам. Новий проєкт федерального міністра рільництва опирається на 10-річних студіях окремої комісії, яка прослідила всі труднощі й можливості розвитку фармерських господарств й подала свої пропозиції федеральному урядові для використання. На думку міністра Олсона, запропонована ним розв'язка проблем малих фармерів є гуманна й повинна бути прийнята фармерами прихильно.

Пропав з 200,000 дол.

Здається, перший випадок в історії повітряного піратства, стався недавно в ЗДА, де пірат захопив 200,000 дол. і зник безслідно. Середнього віку чоловік, який всів на літак в Сієтл, ЗДА, зажадав 200,000 дол. викупу за те, що не знищить літака.

Він заявив, що має досить динаміту, щоб розірвати літак і вбити всіх 36 пасажирів. Компанія Нортвест Ерлайнс доставила йому 200,000 банкнотами в Сієтл, й він тоді дозволив 36 подорожним висісти з літака. Перед відлітом літака він зажадав 4 парашути, які йому й доставлено. Тоді пірат наказав літакові летіти до Ріно, Невада, але невисоко 10,000 стіп. (Літаки звичайно летять 30-40,000 стіп, бо там зуживають менше пального). Капітан літака вчинив, як йому наказав пірат. Коли літак приземлився в Ріно, пірата вже не було на літаку, він вискочив по дорозі. Поліція шукала за піратом через 4 дні на терені між Сієтл та Ріно, але не знайшла ніяких слідів і залишила дальші розшуки.

Засудили українців

В столиці Білорусі Мінську військовий трибунал засудив до страти кількох українців за співпрацю з німецько-гітлерівським військом. До розстрілу засуджено: А. Федоренка, слюсаря з Кримської области, В. Гольченка з Іркутської области, де він працював на базі постачання матеріялами, та Р. Муравйова, який викладав математику в київському будівельному технікумі. Білорусина Гонтарин засуджено 15 років тюрми, а двох інших по 10 років тюрми.

Всі обвинувачені в час другої світової війни працювали або в загонах поліції, або в німецькій чи при німецькій армії та мали жорстоко розправлятися з населенням на Білорусі та Смоленщині. В 1943 р. вони, так казав акт обвинувачення, „розстріляли 512 жителів села Живолоки, Мінської області, переважно жінок та дітей". За вісткою совєтської телеграфічної агенції ТАСС, проти обвинувачених виступало багато свідків, які переказували деякі злочини, що їх підсідні мали заподіяти.

Цікаво, що того роду злочини КГБ викриває щойно тепер, після 30 років, як вони сталися, та що того роду процеси відбуваються, з великим розголосом, по різних совєтських республіках.

ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ

Совєтська преса звичайно не подає вісток про різні злочини, які діються в Україні. Про це довідуємося щойно зі звіту міністра внутрішніх справ УРСР І. Головченка, який він надрукував у київській пресі з нагоди „Дня міліції".

„Кожний день приносить вісті про героїчні вчинки працівників міліції. Недавно високих нагород була удостоєна велика група співробітників органів та підрозділів внутрішніх справ УРСР" — лише І. Головченко. Після похвал на адресу поліції, він розповів про різні випадки з грабежами, вбивствами, стрілянниною на вулицях і з домів, проколеними ножами тощо. Міністер сказав, що бандити вбили сержанта В. Скрипника, а інспектора кіровського району в Криму М. Ласкіна поранено. В одному, неназваному місті „небезпечний злочинець стріляв з вікна по перехожих". Одним словом, у соціялістичній УРСР люди вчинять такі самі злочини, як у котрійнебудь капіталістичній державі.

Київський ніби-гумористичний журнал „Перець" часто містить „Нотатки про їхні порядки", звичайно з ілюстраціями різних злочинів, які поповнено в ЗДА чи в якійсь іншій капіталістичні країні, висловлюючи здивування, що в тих країнах так низько впала мораль. Чому тоді не містити того роду світлини з УРСР? Може, це помогло б.

ВИНАХІД УКРАЇНСЬКОГО ВЧЕНОГО

Український вчений Т. Птуха винайшов новий інструмент для лікування хвороблив порушень мозку. За свій винахід, що дає спроможність лікувати епілептичні удари, конвульсії ітд., він одержав у Ляйпціґу, Східна Німеччина, нагороду й почесний диплом.

ЗАСУДИЛИ СВЯЩЕНИКІВ

В литовській республіці в СССР суд засудив двох священиків о. Ю. Здебскіс та о. П. Бубніс на один рік побуту в трудових таборах суворого режиму за те, що вони підготовляли дітей до першого св. Причастя та св. Тайни Миропомазання. Повідомлення про те дістали закордонні кореспонденти окремим обіжником, писаним на машині, який поширено між закордонними журналістами.

ТРЕБА ПЕРЕВІРЯТИ АВТОМОБІЛІ

Фабрика автомобілів „Дженерал моторс" візвала власників 7.2 мільйонів автомобілів перевірити мотори, які не в порядку. З того 600,000 автомобілів у Канаді.

Англійський спеціяліст втік до СССР

Щойно тепер виявилося, що англійський спеціяліст для будови моторів до літаків фабрики Ролле-Ройс 53-річний Г. Гилл втік в листопаді 1970 р. до СССР. Він залишив в Англії свою дружину, а в СССР знайшов собі іншу. Англійське міністерство закордонних справ заявило, що фахові відомості Гілла аж не такі важні, щоб СССР мав з того велику користь.

КАНАДА ТА ЗДА БУДУТЬ ВИДАВАТИ ВИНУВАТИХ

Канада та ЗДА підписали нову умову відносно видачі кримінальних проступників. Досі обі держави обов'язувала умова з 1839 р., яка виявилася перестарілою. Зокрема в новій умові обі держави зобов'язалися видавати воздушних піратів та торгівців наркотиками. Окрім того причиною до видачі є теж інші кримінальні провини. Порушники закону не можуть в тих випадках покликуватися, що вони порушили закон із політичних мотивів й будуть передані тій державі, в якій вони поповнили злочин.

АТОМОВИЙ ПИЛ У ГОНГ-КОНҐУ

В місті Гонг-Конґ, що лежить недалеко комуністичного Китаю, впав атомовий пил. Припускають, що цей пил походить з атомової бомби, що її комуністичний Китай зірвав в північно-західній частині Китаю на полях Лоп Нор. Атомова бомба мала силу бл. 20,000 тонн динаміту, тобто така сама, що її американці скинули на Гірошіму й Нагасакі в 1944 р. Минулого року в жовтні китайці зірвали першу атомову бомбу силою 3,000 тонн динаміту.

• **В Японії помер 79-річний** кол. віцеадмірал японської фльоти Р. Кусака. Він був командиром фльоти, що 1941 р. знищила американські воєнні кораблі в порті Пірл Гарбор.

• **У провінції Ню Брансвік** зросло поважно число лосів („мусів"). Коли в 1936 р. 300 мисливих вбили 170 лосів, то цього року прибл. 2,000 мисливих вбили 931 лосів, залишаючи ще поважне число лосів живими.

• **Канадська рада** („Кенада каунсел") уділила 25 різним англійським та французьким інституціям та видавництвам дотації на загальну суму 420,660 дол.

• **Канадське міністерство** здоров'я проголосило, що прибл. половина 155,961 смертий у Канаді була наслідком хоріб серця та тиснення крови. На пістряка (рака) вмерло 19.5%, а наслідком нещасливих випадків 7.6%.

• **Поліційний пес** Ар-Сі-Ем-Пі знайшов на летовищі в Монреалі 243 фунти наркотика гашишу, захованих у двох скриньках. Передше пес знайшов у кількох крийвках 17 фунтів гашишу.

• **Цього року канадські** банки продали державних бондів на загальну суму два мільярди 400 мільйонів, на 50% більше, як 1969 р.

• **Французька фабрика** літаків звернулася до канадського уряду з проханням затвердити умову з канадською фабрикою літаків „Кандадаєр" в Монреалі на будову різних частин для пасажирського літака „Меркур" на загальну суму 100 мільйонів долярів.

• **Уряд Судану замовив** у канадській фірмі Мессей Фергусон 1,000 тракторів та запасних частин на загальну суму 4,800,000 дол.

• **Американський сенат** ухвалив, що кожний американець може відтягнути 1.00 доляр на кошта виборчої кампанії на президента в 1972 р. із свойого податку й жертвувати кандидатові, якого він піддержує. Демократична партія сподівається зібрати в той спосіб понад 20 мільйонів долярів.

• **Група молодих шведських** противників комунізму почала видавати неперіодичний бюлетень „Вільна Україна" („Дет Фрія Украйна") за матеріялами з видань Визвольного Фронту. Досі появилося три числа бюлетеню.

• **У східній Німеччині кол.** комуністичного провідника 76-річного В. Ульбріхта вибрано головою держави. Його становище чисто почесне, й він не має впливу на державну політику.

• **Американський „Форт** нейшенел сіті бенк" обнизив відсотки від позичок для своїх найкращих клієнтів із 5¼% до 5½%.

• **Швеція дарує Кубі 2.2** мільйони долярів на організацію інституту для вишколу фахівців в промисловій електроніці. В інституті буде навчатися 2,000 студентів.

• **У ЗДА переведено опит** між учнями середніх шкіл, чи вони піддержують пропозицію дозволити свобідно курити наркотик марихуану. На 95,000 учнів тільки 5% сказали: так. Всі інші були проти дозволу.

Після 31-річного майже воєнного стану, Греція та Албанія нав'язали дипломатичні зносини й обмінялися амбасадорами. Греція допомагалася від Албанії звороту провінцій Північного Епіру в південній Албанії. Тепер Греція зрезигнувала з того.

• **Совєтський письменник** Є. Євтушенко нарікає, що совєтський уряд обмежує кількість накладу його писань. На найновішу збірку поезій видавництво мало замовлень більше, як півтора мільйона, а уряд дозволив надрукувати лиш 60,000.

• **Група філіпінських** студентів поверталася з прогульки на остріз Цебу, віддалений 320 миль на південний схід від міста Манїлі. Наслідком бурхливого моря вантажне судно, що ним їхали студенти, затонуло. 100 студентів врятовано, інші, прибл. 90, втопилися в морі.

Війна в Азії – в повному розгарі

ІНДІЯ ВИЗНАЄ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ УРЯД

Прикордонні бої між індійськими та західно-пакістанськими вояками перемінилися в нормальну війну, з бойовими літаками, танками та бомбами. Індійські вояки ввійшли досить далеко на територію Східного Пакістану й посуваються постійно вперед.

В міжчасі з західнопакістанських утікачів створився тимчасовий революційний уряд, який проголосив Східний Пакістан суверенною державою під назвою Бангля Деш: Діючим президентом є Сиєд Назруль Іслям. Провідник західних пакістанців Шейк Муйбур Раман арештований західнопакістанським урядом має стати незабаром перед судом за державну зраду.

Зародок непорозумінь та сварів між східними та західними пакістанцями сягає 1947 р., коли Англія дала незалежність Індії, а притому створила другу, окрему державу Пакістан, складену з двох частин Західного Пакістану, що тепер начисляє 50 мільйонів населення та відділеного майже 1,000-милевою смугою, що належить до Індії, Східного Пакістану, що начисляє тепер 80 мільйонів мешканців. Обидві частини штучно створеної держави не мали зі собою нічого спільного, крім штучно накиненого уряду. Безпосередньо після створення Пакістану, бл. 16 мільйонів мешканців Індії та Пакістану змінили місце дотогочасного побуту, а в різних сутичках вбито майже 600,000 людей.

У Пакістані при владі були в більшості західні пакістанці, що мали кращу освіту. Майже виключно мусулмани, вони при різних нагодах гнобили східних пакістанців, що визнають релігію гінду.

В минулорічних виборах східні пакістанці, яких є більше, здобули більшість посольських місць. Тому що західні пакістанці, які є при уряді, побоювалися, що східні пакістанці домагатимуться якщо не повної незалежности, то бодай широкої автономії, не скликали засідання парляменту, а речника східних пакістанців, Шейка Рамана, який домагався широких прав для Східного Пакістану, арештували під закидом зради.

Східні пакістанці тоді почали бунтуватися проти центрального уряду. Західний Пакістан вислав 80,000 вояків, які провели жахливу „пацифікацію" серед східних пакістанців, при чому згинуло майже мільйон людей, а бл. 10 мільйонів утекло до Індії. Індія, якій і так важко прогодувати своїх голодних, мусіла зайнятися втікачами: дати їм приміщення, харч, лікарську опіку та вможливити навчання дітей.

Деякі держави прислали до Індії допомогу, але ця допомога була зовсім недостатня. Всієї допомоги прийшло 250 мільйонів долярів, а індійський уряд обчислив, що до кінця березня вдержання втікачів коштуватиме 900 мільйонів долярів. До того втікачі зі Східного Пакістану живуть в Індії краще, як жили вдома, і багато з них заявило, що не повернуться до Східного Пакістану навіть, якщо там запанує мир і заберуться війська центрального уряду. Тому що ніякі мирні переговори, ані посередництво різних держав не довело до зміни політики центрального пакістанського уряду, Індія піддержала незалежний рух східних пакістанців, вишколюючи бл. 100,000 вояків т.зв. армії визволення, які й почали наступ на Східний Пакістан. За ними у наступ пішли теж індійські вояки, які посуваються в глиб Східного Пакістану.

Про вислід війни годі щонебудь сказати. Індія має 980,000 вояків, 625 бойових літаків та відповідну кількість іншої зброї і є у великій перевазі до Пакістану, що має всього 392,000 вояків та 285 бойових літаків, але обом воюючим державам допомагають різні великодержави. Індії допомагає СССР, який доставляє туди зброю та воєнний виряд, а Пакістан діставав донедавно зброю та військовий виряд із ЗДА, а тепер дістає піддержку від комуністичного Китаю.

Піддержка великодержав виявляється й на нарадах ОН, де справа індійсько-пакістанської війни є темою нарад. Китай обстоює права Західного Пакістану, а СССР, який має союз з Індією, права Індії. Покищо ОН, поза закликом до обох сторін припинити бої й повернутися на свої кордони, не зробили ніякого іншого рішення. А в міжчасі індійські та пакістанські війська вирішують справу на полях бою. Найближчі тижні покажуть, чи Західний Пакістан вдержиться проти індійців, чи, може, погодиться піти на уступки й знайде порозуміння з мешканцями Східного Пакістану.

Бельґія викидає совєтських дипломатів

Радник совєтської торговельної місії в Боюссель, Бельгія, 38-річний а Чеботарев зник 3 жовтня ц.р. з будинку совєтської місії. За якийсь час він опинився в ЗДА. Тепер Чеботарев виявив, що багато членів совєтського дипломатичного представництва та совєтської торговельної місії займаються шпигунством у Бельгії. Бельгійський уряд вирішив викинути з Бельгії понад 30 совєтських громадян, що замішані в шпигунство. Одначе совєтські дипломати не мусять залишати Бельгії одночасно великою гурмою, як це було недавно в Англії, але можуть виїздити малими групами в найближчій будучности. Після виїзду 30 дипломатів, совєтське дипломатичне представництво зменшиться на одну четвертину.

Коротки вісти

Буде пошта в суботу перед Різдвом

Міністерство пошти повідомило, що всі міські поштові уряди, які звичайно в суботу є зачинені, будуть відкриті в суботу, 11 та в суботу, 18 грудня. В ті дні листоноші будуть теж доставляти пошту до домів.

ПОГЛЯНЬТЕ НА ВАШУ АДРЕСУ...

Поруч Вашої адреси подана дата, поки заплачена Ваша газета. Якщо передплата вже вийшла, просимо Вас відновити її.

Обов'язуючі тепер приписи міністерства пошти уважають за передплатників часопису лише тих, що мають заплачену передплату на час.

За передплатників, що залягають з передплатою три місяці, наше видавництво, крім теперішньої дуже високої оплати, мусить ще доплачувати додатково. Газети для тих наших читачів, треба пакувати й висилати окремо, що завдає нам додаткової праці, а післяплатники дістають газету спізнено.

Тому просимо наших Шановних Передплатників, що залягають з передплатою, вирівняти її негайно та не спричиняти нам зайвих коштів та праці.

Дякуємо заздалегідь за зрозуміння в цій справі.

ВИДАВНИЦТВО «УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ»

МИТНІ „ДЕТЕКТИВИ" СОБАКИ ВИНЮХУЮТЬ НАРКОТИКИ. — Ріко, детектив собака, встановляє марихуану в пакунку в будинку міжнародної пошти в Окленд, Каліфорнії. Цей німецький вівчур винюхує прекрасно наркотики.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9700 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Gulf

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212

Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

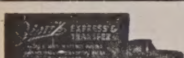

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ

Maurice Shugarman

CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE

Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

AUDIOTONE

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.

John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One HOUR "MARTINIZING."
THE MOST IN DRY CLEANING

НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ

7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Lou Nedelec

Hearing Aid Audiotician
14 years experience

Hearing Aid Department
Third Floor

the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic

Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816 - 82 Аве.,
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic

10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic

Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350

Dr. B. N. SHLAIN

ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ

ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО

ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина

окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631

Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir

ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856

В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.

Baked-On Paint — Welding
Customizing

Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Eaton's Hearing Aid Centre

H. M. Wensley

• Повна обслуга слуховими апаратами.

ТЕЛ.: 424-0181

EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR

Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

ДІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський

Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович

Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро

Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник

F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький

PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

SAVE $$$$

JASPER AUTO PARTS
Edmonton

SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

TROUBLES?

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

КОМУНІКАТ

Подаємо до загального дома, що в п'ятницю, 26 Листопада ц.р. в 100-річчя есі Українки, Василя Стеаника та 80-річчя поселення українців у Канаді, овстала нова установа п. „Українсько-Канадсько-оричний Музей-Архів" у дмонтоні, провінції Алрти.

Ця установа стає властию української спільноти дмонтону без різниці віовизнання та партійної иналежності. Основоожниками її являються омадяни, відомі українсь-й спільноти: о. митрат д-р Сопуляк, п. мгр. Ю. Стефаник, п. Г. Йопик, п-і Ст. Йопик, проф. С. Єременко, інж. М. Когут, проф. д-р О. Зуєвський, мгр. М. Наконечний, мгр. М. Когут, п-і Христина Когут, п. Б. Мельничук, п. П. Форемський.

Вся архівно-музейна збірка, збирана й оголошувана в „Українських Вістях" п. Гр. Йопиком, переходить безкоштовно на власність цієї установи.

Українсько - Канадськ о-Історичний Музей-Архів (УКІМА) має стати зачартерованою корпорацією в провінції Алберта, в Едмонтоні.

Тому звертаємося з ласкавим проханням до всіх патріотів, свідомих громадян-українців Канади і ЗДА, які розуміють значення й вагу збирання „давнин", жертвувати свої приватні бібліотеки, книжки, журнали, газети, листи, друки, емблеми, інструменти одяги та все інше, зв'язане з життям та побутом українських поселенців у Канаді, до нашого Музею-архіву, щоб зберегти їх для грядучих поколінь, а ім'я жертводавців залишилося записане на завжди у списку жертводавців.

Рівночасно просимо теж про жертви, гіпотеки, бонди та мортгеджові позики на розбудову Музею-архіву.

Малі пожертви в грошах, посилки зібраної „давнини" або повідомлення, щоб їх відібрати, просимо слати на адресу: Astoria-Restaurant 10231 - 98 Ст. Едмонтон, Алберта, Тел.: 424-6905.

За Дирекцію:
Гр. Йоник — голова,
мгр. М. Наконечний — секр.

Усі українські часописи в Канаді та ЗДА просимо передрукувати цей комунікат.

Камуністичні вибори в ЧССР

У Чехословаччині відбулися вибори до парляменту. Виборці мали до голосування лише кандидатів з державної листи. За офіційними вістками 99% управнених до голосування мешканців Чехо-словаччини голосували, вибираючи одноголосно всіх предкладених урядом кандидатів.

Досі не проголошено імен вибраних послів, крім дотеперішнього секретаря комуністичної партії ЧССР Густава Гусака.

То були перші вибори до парляменту після окупації ЧССР советськими військами в 1968 р.

—o—

• **При кінці листопада** в Угорщині хворіло грипою три чверті мільйона населення. В столиці Будапешті хворіло 181,000 осіб.

Переговори Ватикану з Польщею

У Варшаві перебуває висланник Ватикану архиепископ А. Казаролі, який веде переговори з польським урядом в справі унормування відносин між Польщею та Ватиканом. Архиепископ Казаролі та його дорадники ведуть розмови з керівником міністерства віровизнань А. Скаржинським та директором відділу в міністерстві закордонних західноевропейських справ С. Станішевським. Обидва ці урядники були перед кількома тижнями в Римі й у висліді їхніх відвідин ватиканські дипломати прибули до Польщі.

Архиепископ Казаролі відмовився давати якінебудь інформації пресі, але припускають, що йдеться про затвердження Ватиканом нових польських епископів на кол. німецьких землях. Досі всі епископи є лише адміністраторами своїх дієцезій, бо Ватикан досі не визнав приналежности тих земель до Польщі з уваги на те, що досі не підписано мирового договору між зацікавленими державами.

Окрім цього, темою розмов є, певно, теж справа дозволу на ведення нормальної душпастирської праці серед польського населення, справа дозволу на будову нових костелів та унормування відносин між державою та польською Церквою.

Виглядає, що польський уряд хоче знайти шляхи співпраці з Церквою, з якою досі вів постійну боротьбу. Деякі польські духовники, які побували недавно в Римі, заявили, що вони не сподіваються ніякої зміни у відносинах між Церквою та державою.

—o—

• **Австралійські вояки,** що були у В'єтнамі від 1962 р., залишають В'єтнам. За той час 415 австралійців було вбитих у війні, а 2,344 було поранені.

• **В італійському місті** Больоньї закладено перші слухові світла для сліпих прохожих. Як є знак, що можна переходити вулицю, сигнали видають протяглий звук. Управа міста Больоньї сподівається за який час пристосувати всі 1,300 світляних сигналів для сліпих прохожих.

• **Фабрика ліків в Ню** Джерсі, ЗДА, підвищила ціни на деякі ліки в Канаді на 10-25%. Ціни на ті самі ліки в ЗДА залишилися незмінені.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Holiday Ideas

SAFEWAY

Plan early to avoid the hectic, last-minute rush. You'll enjoy the Big Day more! We have many things to help you get ready. For instance, fine foods for holiday baking. Gift wrap, gift packs, cards, candy, nuts, stocking stuffers, toys, and a multitude of foods you can buy ahead for the big feast and for the holiday entertaining. Come in now and browse. Many foods are welcomed as gifts! Make up your own assortment of cheese, preserves, cookies and other goodies. Save at our everyday low prices.

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

Для тих що не володіють українською мовою

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Let Us Learn Ukrainian $2.50
Cassette Tape $5.00
(Магнітоплівка)

ПИШІТЬ ДО:
WILLIAM SAWCHUK
11347 - 54 Avenue
Edmonton, Alberta

або питайте в Українських Книгарнях

НОВІ ФУТРА

ПЕРЕРІБКИ — НАПРАВИ

Приймаємо ношені футра до заміни

Тепер перед-різдвяна випродаж

PARIS FURS CO.

10448 — Whyte Ave., Edmonton, Ph. 433-1391

Злучена із: BAKERS FINE FURS, North Battleford, Sask.

КУПІТЬ ГАРНИЙ РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК
нову куховарську книжку

(англійською мовою)

Вже можна набути куховарську книжку другого відділу ЛУКЖ катедральної парафії св. Йосафата.

"FAVORITE RECIPES"
Ціна: 2.00 дол.

Замовлення приймають:
UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St., Edmonton 17, Alberta

Великий коментар до Літургії

(закінчення з 2 стор.)

і Хрестопоклінну неділю (3-тя Великого посту) співаємо «Хресту Твоєму поклоняємось, Владико, і святе воскресення Твоє славимо».

Розділ 40 присвячений докладному розглядові Прокімена. Для практичного вжитку конче треба було зазначити, щоб у час богослужби не пропускати «стиха», як часто роблять.

По докладному описі читань Апостола та інших літургійних читань (розділ 41) автор переходить у розділі 42 до «Аллилуя», вказуючи на значення «стихів» в час «Аллилуя», які в нас майже завжди опускають. На цю тему літургіст Макс Саксонський, побуваючи в Галичині, зробив завваження, що це наша літургійна недостача. Слід виразно поставити літургійну засаду, що треба брати «стихи» в час співання «Аллилуя».

Коментар до літургії вірних (до анафори) поданий у четвертій секції (розділи 46 — 54). У поясненні Херувимської пісні та Великого входу треба додати, що у Великий четвер співаємо «Вечері Твоєї тайної», а у Велику суботу — «Хай мовчить всяке людське тіло». Книжка о. Кухарека є практичним підручником; тож для повноти треба вказувати й на такі речі.

Розділи 55 - 64 (секція п'ята) дають докладний розгляд анафори, анамнези й епіклези. Не знаю, чому автор при поясненні епіклези пішов на міркування, противні всій східній традиції. Він бачить в епіклезі не призвання Святого Духа, третьої Особи Божої, але духа самого Христа. Це може бути темою окремої богословської праці, але не зовсім підходить до праці, яка в основному пояснює св. Літургію та її обряди.

Про епіклезу добру працю написав о. С. Хабурський. Там кожний свищеник чи навіть зацікавлений мирянин може знайти обширний матеріял про це питання, яке ще не знайшло остаточної, справді наукової розв'язки. Деякі латинські автори нерадо бачать епіклезу, і через це деколи їхні аргументи бувають натягнені.

У літургійній фразі «І всіх, і вся» автор знаходить нове значення: «всіх (людей) і всі (молитви)». Була про це недавно нотатка в «УВістях». Тож не повертаюся ще раз до цього.

Секція шоста (розділи 55 — 76) присвячена св. Причастю священика й вірних, благодаренню та «отпустові». На закінчення є додаток про анафору у Службі Божій св. Василія Великого.

Вся праця написана солідно: оперта на найдавніших джерелах і на новій літературі. Це не тільки добрий і практичний підручник для священика; це дуже добра книга для мирянина, що шукає розуміння та значення св. Літургії. Священики знайдуть тут багато матеріялу для літургійних проповідей, передовсім для зрозуміння містики, яка є основою східної Літургії.

За цю книжку належиться велике признання її авторові Всеч. о. К. Кухарекові, який, прийнявши наш східний обряд, зумів так глибоко ввійти у його суть і його душу та передати ширшому загалові як священиків, так і мирян. Книжка ця, поруч дотеперішніх праць з цієї ділянки: „Божественна Літургія" — о. М. Соловія ЧСВВ, «Обряди Української Церкви» о. Ю. Федорова та «Епіклеза» о. Ст. Хабурського, повинна знайтися у бібліотеці кожного священика. Один з закарпатських єпископів ЗДА уже купив її для всіх своїх священиків.

Деякі священики в нас захоплюються латинськими літургійними реформами, бо не знають усіх скарбів нашої Літургії. Книжка о. Кухарека, написана англійською мовою, допоможе тим мирянам, що слабо знають українську мову, особливо тим священикам, що навчались у чужих богословських школах, пізнати повноту й красу нашого літургійного служіння з його містикою й глибиною богословської думки, тим самим пізнати себе, себе літургійно оформити, себто знайти своє літургійно-обрядове «я», якого так дуже декому бракує. Це велика наша потреба.

о. Я. Федуник

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО

НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ

на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)

12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

УВАГА! УВАГА! НОВА АДРЕСА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets, Caps, Collars & Muffs. REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta

напроти McLeod Building

Phone: 422-4336 Res.: 455-3229

А. Колодка, власник

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

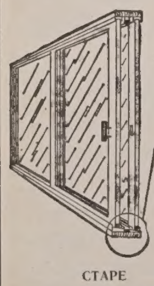

Похиле підвіконня включує:

— вінилеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Суприм" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

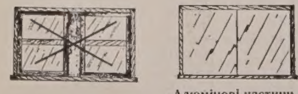

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

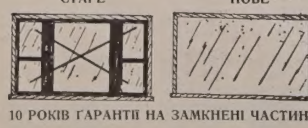

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

Вісті з Едмонтону

Вшановують великим концертом пам'ять М. Леонтовича

П'ятдесят років тому, 1921 року, невідомий злочинець застрелив видатного композитора 43-річного Миколу Леонтовича. Були і є здогади, що Леонтович згинув від кулі чекіста, бо совєтський режим вирішив ліквідувати визначного творця української музики. Його пам'ять едмонтонська українська громада вшанувала минулої неділі концертом, що його організував відділ КУК.

На доповідача запрошено відомого музикознавця й дириґента д-ра Павла Маценка з Вінніпеґу.

Творчість Леонтовича, сказав д-р Маценко, порівняно невелика: понад 100 хорових обробок народних пісень, п'ять оригінальних творів, незакінчена опера «На русалчин великдень». Однак її вага велика. Олександер Кошиць, Василь Барвінський та інші захоплювалися творами Леонтовича, бачачи в них ознаки геніяльности. Леонтович був чудовим знавцем українських народних пісень, і його хорові твори здобули не тільки широку популярність, а теж високу оцінку у світі, зокрема «Щедрик».

Леонтович, син священика, багато уваги приділяв церковній музиці (Літургія, канти). Митрополит Василь Липківський сказав, що той композитор одним кантом про Почаївську Божу Матір зробив більше для українського відродження, ніж багато українізаторів.

Українська народна музика, також церковна музика, сказав д-р Маценко, свідчить про соборність нашого народу, Леонтович до своїх творів брав теж мотиви галицьких церковних співів.

Працюючи як учитель хорового співу і дириґент шкіл, Леонтович раз-у-раз підвищував свою музичну освіту, навчаючись у видатних фахівців Петербургу й Києва. До своєї творчости ставився дуже вимогливо.

Большевицькі пропаґандисти пишуть, що Леонтович здобув визнання нібито аж за совєтської влади, що він нібито був прихильником большевицької революції. Це брехня, сказав д-р Маценко. Леонтович як композитор був відомий уже раніш. Загальне визнання він здобув 1916 року. Він поклав на ноти «Льодолом» Грицька Чупринки. Потім Володимирові Сосюрі сказали написати новий текст, і цю фальшивку розповсюднили в Україні.

Характеристичною основою хорової фактури Леонтовича є поліфонічне багатоголосся з різноманітним застосуванням імітаційної техніки. Композитор Леонтовича ввів своєрідну «вокальну інструментацію», використовуючи барву окремих голосів, їхні комбінації та реґістри, напр. у «Дударику». Його творчість мала великий вплив і на вокальну і на інструментальну творчість пізніших українських композиторів, а його твори ввійшли в репертуар найкращих хорових ансамблів.

Доповідача представила п-і М. Дитиняк.

Тепер про сам концерт. На сцені, яку оформив п. В. Доброліж, виступало багато молоді. Це дуже відрадне явище. Справді серце раділо: стільки нашого квіту! Не шкодували вони часу на проби, щоб показати людям красу української пісні.

Виконавцями творів Леонтовича були збірний хор у супроводі оркестри молоді (дириґент п. С. Яременко): «Ой ходить царенко», «Гра в зайчика»; жіночий хор «Верховина» в супроводі бандуристок: «Ой сивая та і зазуленька», «Дударик». Дириґент обох хорів: п. С. Яременко. Гарне виконання, гарні одяги — разом гарна цілість.

Миле враження і співом, і граціозними строями зробив хор СУМК (дириґент п. Р. Солтикевич): пісні «Ой устану я в понеділок», «За городом качки пливуть».

Чоловічий і мішаний хор «Дніпро» (під керуванням п. Солтикевича) співав: «Гей ним, хлопці, до зброї», «Ішов козак без ліс», «Херувимську», «Отче наш», «Ой зішла зоря». Як звичайно, «Дніпро» виконав свої пісні по-мистецьки.

Жіночий ансамбль «Мережі» (дириґент С. Яременко й п-і Дитиняк) співав три хори з опери «На русалчин великдень». Спів свіжий, з життям. Багато було оплесків.

Треба згадати двох піяністок: п-у Галю Мельничук і п-і Орисю Олійник. Вони дали супровід з тонким відчуттям.

Концерт небуденного рівня закінчено співом «Ще не вмерла».

Що ще сказати? А ось що. Варто при цій нагоді заперечити досить часте в нас нарікання, мовляв, не хочуть люди ходити на імпрези. Залежить, яка це „імпреза". Там, де дають будь-що абияк, трудно вимагати масової участи. Ось на концерт на пошану пам'яті Леонтовича люди прийшли. Велика авдиторія школи ім. Вікторії була повна. Концерт був справді культурною імпрезою. Виконувались тільки твори Леонтовича, хоч між ними деякі були загальновідомі. Дириґенти, співаки, музики — всі вони попрацювали добре.

Все ж була одна організаторська недостача. І треба її згадати, щоб більш не повторювалася. Доповідь д-ра Маценка була дуже добре опрацьована. Зрештою, він визнаний знавець. Але едмонтонські організатори, видно, не визначили часу вінніпезькому гостеві. Через це д-р Маценко, помітивши, що його виступ затягнувся задовго, був примушений скоротити своє читання.

Щоб запобігти таким випадкам, організатори великих концертів мусять наперед знати, скільки триває кожний виступ у даній програмі. Тоді все піде гладко.

А. Байрак

Вибирають пластову старшину

(ос) Старшину едмонтонської пластової станиці вибрано на цей рік у такому складі: Петро Саварин — станичний, Я. Іванусів — заступник, Т. Слабий — писар, М. Наконечний — скарбник, п. В. Бурак — господар, О. Саварин — пресовий референт, М. Стефанів — референт виховання, М. Хом'як, С. Климкович і Василь Кунда — товариський суд, О. Манастирська, О. Градюк і З. Васараб — станична рада, Віра Кунда і Мирон Базюк — кошові, Софія Трильовська і Іван Гарах — зв'язкові, Христя Стефанів і Марійка Росляк — гніздова і опікунка гнізда, О. Родинюк — вільний член.

Петро САВАРИН
голова станиці Пласту

Загальні збори Пласту відбулися 3 грудня в новому Пластовому домі з участю значної кількости сеньйорату і старшого пластунства. Станичний пл. сен. Петро Саварин відкрив збори привітом «Скоб!» та дав порядок наради. Предсідником зборів вибрано пл. сен. Мирона Стефанова, а секретарем — пл. сен. Ольгу Саварин. Після звітів членів управи та окремих діловодів вибрано нову старшину.

Ввесь рік велась нормальна праця в новацтві, юнацтві, сеньйораті і якоюсь мірою теж у старшому пластунстві. Були й табори: новацький у тичний, теж у горах, під проводом пл. сен. Марії Дитиняк; юнацький, спільний з Вінніпеґом, у горах, під проводом Мирона Базюка і Софійки Трильовської, альпіністичний, теж у горах, під проводом пп. адв. Я. Росляка і д-ра Л. Байрака.

Були й традиційні зібрання та імпрези, як «свято весни» в парку Елк Айленд, спільний зі СУМом спортовий день над Голубиним озером, «Тиждень пластуна» і Листопадовий день. Тиждень пластуна включав забаву, змаг юнацьких куренів, зустріч новацтва з батьками, вечір сеньйорату, присвячений ювілесві Василя Стефаника, та вечір ст. пластунства, присвячений ювілеєві Лесі Українки. Пластуни брали участь у Службі Божій, відправленій у намірені пластової молоді.

Брали пластуни участь теж у таких імпрезах: святкуванні річниці державности, зимовій забаві, Шевченківському концерті, роковинах смерти ген. Чупринки, вечорі Лесі Українки. Юнак Юрко Дитиняк був у «Лісовій школі», а пл. юнаки (юначки Ліда Кунда, Леся Суховерська, Роман Бумбак і Михайло Саварин) — у мандрівці по Квебеку.

Пл. сен. С. Трильовська була на з'їзді зв'язкових у Торонті і на крайовому з'їзді, а пл. сен. чи ст. пл. М. Хом'як, Ю. Котович, М. Базюк, Л. Маркевич, В. Саварин, Ірка Кушка, Дарця Порохівник, Люба Гуглевич, Оксана Суховерська та інші на конгресі КУК, конференції СУСК у Тандер Бей чи Едмонтоні. Словом, пластуни беруть жваву участь у житті української громади Канади.

Справа Пластового дому, звітував станичний, забрала найбільше часу й енергії станичної старшини в звітовому році, але едмонтонський Пласт уже має новий дім, а заборгованість зменшилася до 7,000 долярів. Є надія, що на весні цього року будинок буде повністю сплачений. Пляннують теж його устаткування. Наступна коляда знову піде вповні на потреби дому (так було й торік). Координаторкою коляди на цей раз вибрано пл. сен. О. Саварин.

У пляні на цей рік є знову новацькі табори, традиційні «Свято весни», спортовий день зі СУМ, Тиждень пластуна, Листопадове свято і головно — участь у ювілейній міжкрайовій зустрічі з Іст Четгем 19 - 27 серпня 1972 року з нагоди 60-річчя Пласту.

Тиждень пластуна 1972 р. теж буде присвячений 60-річчю Пласту. Може, вдасться здійснити плян едмонтонського альпіністичного гуртка під проводом пп. Росляка і Байрака зробути в горах Юкону одну гору і з нагоди 60-річчя Пласту назвати її «Гора Пласт». Цей проєкт буде залежати від того, чи дістанемо грошову допомогу від провінції або федерального уряду і чи будуть охотники з рядів Пласту додати поважні кошти з власної кишені, щоб записати ім'я Пласту на мапах Канади.

Гасло на ювілейний рік: «Не підробляймося під час, а визначаймо час собою».

ВІДДІЛ ЛУКЖ ПАРАФІЇ ПРЕСВЯТОЇ ЄВХАРИСТІЇ

Осінній базар та обжинковий чай

Недавній осінній базар та обжинковий чай, організований відділом ЛУКЖ парафії Пресв. Євхаристії, був удалою імпрезою. Погода випала гарна; людей було багато.

Імпрезу відкрила п-і И. Кулеба, голова відділу ЛУКЖ, та привітала гостей і парафіян. Промовцем був о. парох Я. Федуник, який говорив про обжинкові звичаї нашого народу. Обжинковий стіл приладодила п-і И. Кулеба та Н. Федуник, яка з цієї нагоди визичила дуже гарну скатерть, одержану з України. На середині стола лежали два обжинкові вінки з пшениці, що їх сплели дві мешканки нашого Дому пенсіонерів п-і: Настя Івасів та М. Саїк. Серп визичила п-і Т. Гиска.

Гостей вітали п-і И. Кулеба та А. Клодій, а опікувалися ними п-і: М. Демчук і М. Страшок. Чай наливали почесні членкині ЛУКЖ: А. Буртняк, М. Демчук, А. Прийма і О. Росляк та голови місцевих відділів ЛУКЖ: Н. Крайчі (І «Добра воля»), М. Поренчук (ІІ «Добра воля»), Е. Ріский — Калдер, Б. Тиркало — св. Василія, П. Шевчук — св. Миколая, С. Вітрик — Беверлі, В. Пук — Джеспер Плейс, К. Кардинал — Пресв. Євхаристії. Кухнею заряджувала п-і М. Головата, а порядком наливання п. Н. Загородна. Дівчата УКЮ, в народних строях, зручно обслуговували гостей при столиках. Печиво і ручні роботи продавали п-і: Р. Семків, Е. Ожга, Л. Тот, Т. Гиска, М. Попіль, О. Полок з дочкою.

Господинею базару і чаю була п-і А. Кумчак, яка все дуже старанно приготовила.

В час базару молодь з УКЮ мала свій столик, де продавала ручні вироби та квитки на розгру. Нагороди виграли: 1. вишивка (дар п-і Вітюк) — п-і А. Клодій; 2. лямпа (дар п. Т. Раско) — п-і Р. Фірманюк; 3. стільчик подарувала й виграла п-і Дж. Клодій; 4. електричний відкривач (дар п. П. Гука) — п. М. Ахтемічук.

Н. Федуник, прес. реф.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 11 грудня:

о 3-ій год. пополудні загальні збори Товариства бойків у парафіяльній залі св. Юрія.

* * *

Неділя, 12 грудня:

о 2-ій годині попол. у залі УНО, 10629 - 98 вулиця: загальні збори Організації українок Канади (ОУК). Присутність усіх членів обов'язкова.

* * *

о 3 год. попол. в УНДомі, 9620 - 109 авеню: сходини і чайне прийняття ОЖ ЛВУ та ЛВУ.

* * *

о год. 3-ій пополудні в залі парафії св. Юрія Переможця, 11301 - 96 вул.: загальні збори Осередку НТШ.

* * *

Субота, 18 грудня:

о год. 3.30 пополудні в УНДомі свято-Миколаївський печір стараннЯм рідної школи парафії св. Юрія (заля відчинена для батьків від год. 2.30 попол.).

win $150 in cash 1st prize

2nd prize $75

3rd prize $50

OFFERED BY

orest studios

to celebrate their 20th anniversary

the brides of 1972 contest ...

PHONE FOR APPOINTMENT TODAY — 479-3171

8733-118 ave. edmonton,

Можете купити молитовник

"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиєпископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

Закон про обрання папи буде змінений

Речник Ватикану підтвердив вістку, що папа Павло VI бажає де в чому змінити теперішній закон про вибори вселенського архиєрея і що над зміною закону вже працюють.

Невідомо, які зміни будуть і коли закон буде проголошений.

На цю пору кардинали, яким сповнилось 80 років життя, уже позбавлені права вибирати папу. Багато хто припускає, що учасниками конклаве, що обирає папу, будуть, крім кардиналів, теж деякі представники єпископських конференцій.

В давнину римського єпископа, який як наступник св. Петра є головою єпископського собору, вибирали священики й вірні Риму. Пізніше створився звичай, що папу обирають кардинали. Щойно папа Сикст V (16 сторіччя) проголосив той звичай законом.

Великий коментар до Літургії

The Byzantine - Slav Liturgy of St. John Chrysostom. Its Origin and Evolution. By Casimir Kucharek, Priest of the Eparchy of Saskatoon. Alleluia Press, Allendale, N. J. and Combermere, Ontario. Стор. 836.

На українському богословському книжковому ринку в цьому 1971 році появилася англійською мовою вищеназвана праця Всч. о. К. Кухарека. Праця ця подає дуже солідні та потрібні й актуальні дані про значення й розвиток кожної частини, ба навіть поодиноких слів нашої Літургії та правильне їх розуміння.

Книжка поділена на дві основні частини: 1. Давні літургійні осередки та початок обрядів чи радше Церков; 2. Подрібне пояснення св. Літургії.

1. ДАВНІ ЛІТУРГІЙНІ ОСЕРЕДКИ І ПОЧАТОК ОБРЯДІВ

Починаючи від літургії апостольських часів, автор на основі солідних джерел, які дійшли до наших часів з того часу, з'ясовує у розділах I — — VI розвиток літургії у донікейську добу, себто до 325 року.

З перших доволі примітивних форм апостольської доби, коли жертвоприношення було ще включене у «агапе», автор намагається вияснити перехід до «євхаристії» як окремої в собі частини християнської богослужби того часу. У своїх міркуваннях йде головно за англійським літургістом Г. Діксом («Да шейп оф да літурджі») та, може, забагато узалежнює літургію того часу від жидівських церемоній. Ніхто не заперечує, що жидівський культ мав вплив на культ Церкви. Однак Дікс, а за ним наш автор, часто говорять про гостини жидівських товариств («хабурот»), цитуючи Мішну (трактат «Берахот»). У кожній жидівській гостині були благословення. Невідомо, чи і чим відрізнялася гостина якоїсь «хабура» (товариства) від інших гостин.

Далі, автор заторкує питання літургійної мови, себто грецької геленістичної («койне діялектос»), що була загальновживана в Середземноморському басейні доби Римської імперії. Якийсь час ця мова, разом з синагогальною жидівською традицією, творила єдність та одностайність Церкви. Одначе скоро в життя входять інші мови, наприклад сирійська, вірменська. Таким чином, широко отвираються широко двері для інших культур, постає зрізничкованість і творяться нові церковні центри: нові Церкви, не нові обряди.

У греків та інших християн Сходу є поняття своєї традиції («етос», себто звичай), але немає поняття «обряду». У греків є «обряди», цебто церемонії культу, але ввесь культ не зветься «обрядом» (як у латинян). Не звуться так окремі помісні Церкви.

Церква, або за сучасною термінологією «помісна Церква», включає в собі не тільки культ (обряди) даної церковної одиниці, але теж ввесь комплекс законів, традицій, ментальности, звичаїв даного народу чи культурно споріднених народів та власну (більшу чи меншу) самоуправу. «Берестейську унію зробила ієрархія Української Церкви, а не ієрархи українського обряду. Та з багатьох різних причин у нас помало заникало почуття й розуміння власної автономної Церкви. Накінець з Церкви ми стали обрядом» (див. «УВісті», 18 листопада ц.р., передова стаття).

У розділі V-ому автор цю оправу заторкнув, але не довів до ясного оформлення, залишаючи остаточно невиясненим поняття «рітус» у Латинській Церкві і «Церкви» у розумінні Сходу.

Розділ VII присвячений спеціяльно добі переслідувань Церкви та їхньому впливові на форму св. Літургії.

У розділі VIII оповідається про поширення християнства по Медіолянському едикті 312 року, що його видав цісар Константин Великий, даючи свободу Христовій Церкві. Тут автор узгляднив адміністраційний розвиток церковного життя: постання митрополій, архиєпископій та патріярхій, як теж поділ Церкви на Східну й Західну.

У розділах IX — XIII поданий короткий нарис розвитку Церков з їхніми літургійними відмінами: олександрійської, етіопської, антіохійсько - сирійської, єрусалимсько-палестинської, візантійсько-вірменської, східносирійської (Персія і Месопотамія). У розділі XIV «Східні Церкви під сучасну пору» автор присвячує більше місця Українській Церкві, яку за старою назвою Риму чомусь далі називає «рутенською». Назви «Русь», «руський» — наші історичні назви. Однак автор, який, до речі, у своїй праці ставиться до Української Церкви наскрізь позитивно, переочив той факт, що в останніх роках уже сам Апостольський престіл уживає назви «украіні», а не «рутені», напр., у номінаційній грамоті верховного архиєпископа кардиналом з 22 лютого 1965, у документі конгреґації Східних Церков, де Блаженнішому Йосифові як галицькому митрополитові визнається титул й права верховного архиєпископа з 23 грудня 1963 та в інших офіційних документах. Автор повинен уживати вже прийнятої назви «українці», «Українська Церква», а тільки для історичної тяглости при новій назві додавати в дужках давню назву «рутені».

Коли я вже зупинився на назвах, то мушу зазначити, що баламутно вражає сам заголовок книжки «Візантійсько - слов'янська літургія». Годилося бодай додати підзаголовок: українська рецензія. Моє перше враження, коли я взяв до рук книжку, було, що автор буде в ній розглядати Літургію в російській чи пак синодальній рецензії, бо бодай досі часто приймали, що візантійсько - слов'янський обряд — це обряд московської патріярхії чи синодальний.

На титульній сторінці автор під своїм ім'ям додав дописку «священик Саскатунської єпархії». Офіційна назва звучить «Саскатунська єпархія українців». Саскатунських дієцезій, навіть єпархій, є чи може бути більше. Наш автор — священик української католицької Саскатунської єпархії. На кінці книжки, в біографії автора, виразно зазначено, що він залишив латинський обряд та прийняв східний обряд, щоб посвятити себе праці місійній посеред українців Саскачевану. Зрештою, у всій праці він прихильно ставиться до українців, увесь час пояснює Літургію св. Івана Золотоустого в українській рецензії, хоч робить порівняння з іншими рецензіями літургійного тексту.

«Тому, що Росія (Раша) безпосередньо чи посередньо одержала віру, обряд, ієрархічну залежність з Константинополя, її відлучення від Риму після 1054 було майже неминуче», каже автор у підрозділі про росіян-католиків і православних. Треба тут спростувати історично неправильне твердження, а саме в той час ще не було Росії ні навіть Московії. Це були ще дикі терени в'ятичів та радимичів й угро-фінських племен: мещера, мурома, меря, весь, ям, вотяки та інші. Жодного зв'язку з Царгородом у тому часі вони не мали, а Христову віру прийняли щойно пізніше від українських поселенців. Нація московська почала оформлюватися щойно у XII сторіччі.

Цар Петро I для імперіялістичних цілей указом з 1721 року присвоїв для Московії назву «Россія», щоб тим самим промостити собі дорогу до загарбання України.

Росії, в час хрищення Києва, не було. Першими хрестителями України були апостоли слов'ян Кирило й Методій (843-862), які якраз на наших землях створили слов'янську богослужбу. Навіть у кінцевому хрищенні Руси-України за Володимира Великого Царгород не відіграв майже жодної ролі, хоч це у підроблених пізніше хроніках приписала собі Візантія. Помилкова думка про «велику» ролю Греції у християнізації Руси-України перетривала й досі, та в останніх часах історичні досліди з нових джерел щораз більше прояснюють це питання не на користь греків. Їхня роля була дуже мала.

У дальшому історичному викладі автор іде вже правильною дорогою, але згадуючи такі міста, як Львів, Перемишль, Станиславів, подає їх за польською вимовою. Чому? Це тим більш дивне, що автор об'єктивно і правдиво згадує про переслідування українців-католиків поляками, навіть про збезчещування українських церков (стор. 193).

У розділі XIV під заголовком «У Північній Америці» автор дуже вірно з'ясовує становище українців-католиків у перших роках іміграції до ЗДА і Канади. Теж коротко згадує про інші поселення українців: у Югославії, Бразилії, Аргентині, Австралії, Великій Британії, Франції, Німеччині та інших країнах Европи: Австрія, Італія, Еспанія, Голляндія і Бельгія.

2. ПОЯСНЕННЯ ЛІТУРГІЙНОГО ТЕКСТУ

Друга частина — це подрібне пояснення самої св. Літургії в українській рецензії з узгляднeнням й інших рецензій. Ця частина поділена на 6 секцій та 61 розділ.

У першій секції, в розділі 15, автор описує форми служіння св. Літургії і при тому слушно зазначає, що Схід не знає т.зв. читаних Служб Божих. Вони в нас стали тепер дуже популярні і навіть відтискають властиві нашому обрядові врочисті, співані Служби Божі. Читані Служби Божі прийшли до нас на початку XVII сторіччя як запозичення від Латинської Церкви. Їх опісля апробував в Українській Католицькій Церкві 1720 року Замойський синод, а цю апробату підтвердив 1891 року Львівський синод. У тому самому часі читані Служби Божі увійшли теж до інших Східних Католицьких Церков: 1599 р. прийняли їх малябарці, 1736 — мароніти, 1742 — італьо-греки, 1790 — мелхіти, 1888 — сирійці, 1898 — копти та потім ще інші менші групи східних католиків.

Автор ясно показує, що читані Служби Божі прийшли не тільки до нашої Церкви, а до всіх Східних Католицьких Церков.

У розділі 16 дуже гарно пояснена роля іконостасу. Автор згадує теж занавісу «катапетасма», яка перейшла до нас від сирійців ще в III ст. У наших церквах уживають її тепер тільки в час Літургії Напередосвячених Дарів, хоч фактично вона повинна бути у наших церквах увесь рік.

Іконостас у нашій церкві, головно в теперішній час, коли латиняни стали служити св. Літургію лицем до людей, відіграє дуже велику й важну виховну ролю. Він підкреслює святість самого святилища як «Святая святих», де таїнственно перебуває сам Христос, та піддержує вічно живою думку східного християнина, що «Бог мешкає у недоступному світлі». Іконостас заставляє вірних поставити себе в приявність Недоступного, Могутнього, Містичного Авторитету, до якого треба приходити з глибокою пошаною, покорою та молитвою. Іконостас кличе нас молитися, звертаючи свій погляд до Євхаристійного Христа, а не повертати Бога до людей за латинською реформою. У нас Христос, у маєстаті любови, виходить до вірних у час св. Причастя крізь царські ворота, щоб обняти їх та стати поживою для вічного життя тим, що до нього «зі страхом Божим вірою, та любов'ю» приступають.

Розділ 17 присвячений особистому приготуванню священика перед св. Літургією. Слушно відмічає автор, що Східна Церква вимагає духовної підготови у священика, що має служити Літургію, видаючи на протязі сторіч відповідні приписи. До душевного приготування в першу чергу належить проказування Часослова. На цю тему в нас багато дискусій, мовляв, то латинський звичай, який нас не обов'язує. Тим часом навіть російський літургіст архимандрит Киприян у праці «Євхаристія» на стор 137 виразно говорить, що священик, який хоче літургізувати, повинен раніш або в церкві, або „келейно", себто приватно, проказати: вечірню, утреню, повечір'я, полуношницю, часи та ще інші молитви, які є в російському обряді. Отже, православний архимандрит уважає, що проказування Часослова є обов'язком, коли хто хоче служити св. Літургію.

Справді, свята Літургія є завершенням служби дня. Коли хто не проказав попередніх богослужб дня, не може завершувати дня Службою Божою без «фундаменту». На жаль, про цю гідну уваги справу молитовного приготування священика до Служби Божої автор нічого не згадує. Справу попередніх богослужб дня залишає дальше не розв'язаною. А тим часом виходить: не проказав Часослова — не йди служити св. Літургію.

Про молитви перед іконостасом — мова в розділі 18. Це друга болюча проблема, бо їх занедбує частина священиків, проказуючи їх за латинським звичаєм у захристії, а не, як приписано, перед іконостасом. Автор дуже глибоко пояснив важливість тих молитов. Варто вказати теж на морально-обрядову потребу ті молитви з приписаними обрядами виконувати перед іконостасом кожний раз, коли священик іде служити св. Літургію.

Чи хто, запрошений у гості, прийшовши до хати, не привітає жодним словом господаря й господиню? Так робить священик, коли в церкві не привітає молитвами перед іконостасом Господаря й Господиню храму: Христа Господа і Пречисту Діву Марію.

У розділі 19, при поясненні цілування св. Євангелія, вівтаря і напрестольного хреста, автор коротко, але глибоко розвинув почитання книги Євангелія в нашому обряді. Це потрібне й актуальне. Тепер латиняни відновляють у своїй Церкві почитання Євангелія, улаштовують у школах різні церемонії для дітей, щоб відродити у них почитання книги св. Євангелія, як книги Божого Слова, деколи цим заманюють і наших дітей до своїх церков.

Шан. автор дав у руки нашим священикам матеріял до обрядової провіді, щоб пояснити нашим вірним, а через них і дітям, що почитання св. Євангелія у нас непорушно зберігається від апостольських часів. Євангеліє займає центральне місце на наших престолах: книга в нас завжди дуже гарно окрашена, її виставляємо до почитання вірним на утрені, в час похоронів. На книгу св. Євангелія ті, що вінчаються, складають свою шлюбну присягу.

У дальших розділах (20-29) подаються докладні пояснення про священичі одежі, умивання рук, про проскомидію, просфори. Слушно відзначено, що в нашому обряді уживаємо п'ять просфор, яких можна уживати, себто вирізувати з них частиці, кілька днів за окремим дозволом, даним верховною церковною владою 1941 року. Абсолютно заборонено уживати засушених частиць, як це часто практикувалося досі.

У другій секції описана та докладно об'яснена вся літургія оглашених, як вона була перед скороченням.

У розділі 36 автор говорить про антифони, але промовчує «зображальні антифони» в нашій Літургії та в підрозділі віддає їх неслушно тільки московській рецензії. Тим часом вони приписані нормативним виданням наших літургійних книг з 1941 року. Про «зображальні» говорить 1870 року типік з Перемишля, який каже їх брати (1) в неділі всього року, (2) в празники господські й богородичні, які не мають своїх власних антифонів, (3) в перед — і попразденства (тим самим у цілу П'ятдесятницю) та (4) в дні святих, що мають «бдініє», полиелей, вхід і велике славослів'я.

Справа «зображальних», отже, ясна і чиста. Трохи дивно, що інколи деякі священики відпекуються їх як «трефних» (православних), хоч самі ходять на різні «екуменічні» відправи з участю православних і навіть неправославних.

Навіщо «зображальні» антифони? Є у нас три види антифонів: (1) воскресні (від неділі Пасхи через увесь світлий тиждень); зображальні що починаються в Томину неділю (виразно зазначено: „початок зображальних") і вживаються у вищенаведених випадках; (2) празничні у свята, що мають свої антифони: Зшестя Святого Духа, Поклонення пречистим Тайнам Тіла і Крови ГНІХ, Христа Чоловіколюбця, Преображення, Вознесення, Воздвиження, Різдво Христове, Богоявлення, Квітна неділя; (3) буденні — у звичайні дні тижня. Хто не хоче вживати зображальних антифонів, хай відповість: що брати на Благовіщення, як випаде на будні? Своїх антифонів це свято не має. Не годиться брати воскресні, бо це не Воскресення. Не годиться брати буденні, бо це свято, не будень. Наша Церква вже давно про такі випадки подумала, даючи нам зображальні антифони. Було б дуже добре у такій солідній праці, як оця, цю проблему ясно з'ясувати в першу чергу для наших священиків, а потім і дяків.

Деякі уваги до третьої секції (розділи 37-45). При поясненні «трисвятого» в розділі 39 автор поминув, що на тому місці 12 разів у році співається «Ті, що у Христа охрестилися». Це залишок з перших віків християнства, коли хрещення відбувалося при нагоді таких свят: Різдво, Богоявлення, Лазарева субота і Страсна субота, Воскресення, у всі дні Світлого тижня і в П'ятдесятницю. На Воздвиження Чесного Хреста

(закінчення на 3 стор.)

ЗА ВСЕМИРЯНСЬКИЙ РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК ПЕРВОІЄРАРХОВІ

Пластуни підтримують «виклик» газети

Недавній крайовий пластовий з'їзд Канади однодушно підтримав окремою резолюцією «виклик» тижневика «Новий шлях» мирянам у справі «всемирянського різдвяного подарунку любови» верховному архиєпископові Йосифові Сліпому на потреби Української Католицької Церкви.

Ухвалена пластовим з'їздом Канади резолюція звучить так: «Учасники 9-го крайового пластового з'їзду Канади вважають, що почин «Нового шляху» в справі пожертв на всемирянський різдвяний подарунок любови верховному архиєпископові Йосифові Сліпому, замість особистих подарунків рідним і приятелям з нагоди цьогорічних Різдвяних Свят, гідний повної підтримки і наслідування.

Закликаємо членство Пласту Канади та інших країн включитися в цю акцію і тим придбати своїм найближчим приятелям та самому Пластові різдвяний подарунок духового задоволення, а помісній Українській Католицькій Церкві — матеріяльну основу для її дальшої розбудови».

Пластовий з'їзд відбувся в Торонті 27 і 28 листопада.

БАТУРИН

Історична повість (11)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Кругом Коропа стояли гетьманові полки з полковниками Апостолом і Горленком, з охочекомонним полковником Гнатом Галаганом, з компанійськими полковниками Кожухівським і Андріяшем. Тут були генеральний хорунжий Сулима й генеральний обозний, «лисий чорт», як його гетьман іноді прозивав, Ломиковський. Людей біля дванадцять тисяч, здебільшого козаків, не молодиків, а бувалих у походах і загартованих у боях.

В самім містечку розложилися щонайвірніші частини, решта війська примістилася по присілках, або таборилися на полях, повигребувавши собі курені, та порозпинавши похідні намети. Інші ютилися прямо під возами, вдоволившися клаптем соломи. Невибагливий козак і витривалий на зимно й погоду, як степовий кінь.

Кругом Коропа горіли огні, на мостах і роздоріжжях стояли варти, непевному народові проходу вночі не давали, боючись ворожих хитрощів і зради, гірш небезпечної, ніж боротьба у чистому полі.

Куди проїхав гетьман, оживали дороги. Козаки зривалися зі сну і споглядаючи за золоченим ридваном, толкували про дальші пляни теперішньої кампанії, про те, куди їх гетьман провадить і які задуми в нього.

Фантастичні вісті!

Попадалися несміливі слова про гетьманів перехід на сторону шведську.

Толки ті викликували в одних радість, а в других сумнів. Свідоміші тішилися, бо надто вже в'їлося їх у карк московське ярмо, а іншого способу скинути його не бачили, другі оставалися під впливом того дурмана, яким оп'янював себе народ, а якому на ім'я: православний цар і вірна йому служба.

Виникали колотнечі й бійки, котрі доводилось старшинам втишати добрими й насильними способами. Гетьман, не зважаючи на свою недугу, на недоспану останню ніч у Батурині, на труди дороги, зразу конем, а пізніше в кариті з Батурина в Короп, скликав своїх довірених старшин серед ночі з дня 24 на 25 на раду.

Довго обмірковувано, чи переходити Десну і де її перейти, чи може залишити війська на лівому березі, а гетьман, щоб тільки з невеликим почотом спішив до шведів і провадив їх на цей бік. Довго не могли погодитися, бо всі вони були схвильовані тим неспокоєм, котрий обгортає навіть сміливу козацьку душу в цей мент, коли треба рішатися на важке й непевне діло. Апостол казав, що нема що гаятися довше, як переходити, то переходити купою, забіраючи і ті старшинські родини, що вспіли вже приїхати в Короп. Горленко був другої гадки. Переправа за Десну річ сама собою не така то легка, по-що і переправлятися, поки гетьман договориться, так тоді шведи перейдуть на цей бік. Не треба даром турбувати козаків.

Вибрали посередню дорогу. Половина війська зі старшинами, котрих співучасть у його плянах надто видна й неоспорима, мусить, не гаючись, перейти на другий бік, решта останеться на лівому березі річки, дожидаючи розвитку дальших подій. Якщо вони не зложаться щасливо, так не важко буде сказати Меншікову й переконати царя, що залишилися ті, які не опочували Мазепиній зраді і в його переправі через Десну добачували щось непевного.

Так і зробили.

В понеділок, дня 25 жовтня, що найвірніші частини гетьманських полків двигнулися з-під Коропа в напрямі Оболоня.

Зароїлися поля й дороги людьми, кіньми й возами, заторохтіли тармати по злегка примерзлій землі, розмішуючи з болотом і той легкий сніг, що впав був уночі.

Козаки йшли радо, бо постої пізнього осінню, коли стужа добирається до шпіку-кости, гірше надокучать від самого походу, а дожидання бою гірш томляче від зустрічі з ворогом. Та ще й тому йшли радо козацькі полки, бо вели їх не чужі полковці, а свої старшини під проводом самого гетьмана, в котрого досвід і воєнне знання ніхто не сумнівався.

Гетьман їхав на самому переді. Спокійний був і ніби вдоволений тим задовіллям, яке дає чоловікові свідомість, що скінчилося тривожне хитання і що діло вже рішене. Бог знає, що дальше буде, але не буде того томлячого вижидання, чи лист до княгині Дольської, або до короля Карла дійде щасливо до них, не попавши в небажані руки. Отсе укривання своїх задумів і плянів, це повсякчасне тремтіння, щоб один схиблений крок не попсув цілого, з таким накладом сил і здоров'я, з такою натугою думки, веденого діла, виснажувало гетьмана Мазепу й грозило витратою останків сил, котрих йому якраз тепер так дуже, дуже потрібно. Рад був, що випливе на чисту воду і відкривши шолом гляне ворогові в очі.

«Ти московський цар, а я український гетьман. Ти будуєш нову царську державу на кістках сотні поневолених народів, я рішивсь будувати свою, незалежну від деспотії твоєї. Я зрадив тебе, бо не хотів зрадити власної ідеї. А хоч би мені й не довелось остоятися в бою з тобою, хоч би й прийшлося зложити свою голову стару і стурбовану, так останеться Мазепина ідея. Вона житиме під попелом і кістками, поки грядучі покоління не відгребуть її, не піднімуть високо на свій прапор і не заткнуть його біля престолу вільної та незалежної від московських царів української держави».

Гетьман кінчив порахунки з совістю своєю, і коли його що бентежило, так це хіба свідомість тих нових жертв, котрих вимагатиме його діло. Гетьман знав, що грізний цар во гніві своїм, а гнівом цим він спалахне, коли незабаром виявиться, що гетьман Мазепа перейшов на сторону короля Карла. Але невже ж Україна і без того не приносить у жертву деспотії царській своїх людей і своїх маєтків? І невже ж тії жертви падуть мов у безодню, безслідно і безхосенно? Вилюднюється і опустошується край, нівечиться освіта і культура, що гетьман збудує, цар нищить своєю «собственною всевладною рукою». Ні, ні, дальше так бути не може. Треба було раз підняти клич самостійної держави, без котрого народ до решти пропаде, переміниться у велике стадо невільників-рабів, що з острахом звірячим послушно йдуть туди, куди їх жене нагай чужого пастуха. Пропадеш, згинеш, Україно, коли замість боротися за привілеї панів і за вольності селян, не піднімеш боротьби за спільне, й дороге для всіх, за свою власну державу, в котрій вирішаються твої внутрішні питання, твої старі, невирівняні домашні порахунки.

Жертви, котрі покладеш тепер на рідному престолі, не пропадуть, їх прийме Господь і вони, як не тепер, то в будучності стануть на суді історії, як велерічиві свідки й оборонці твоїх прав споконвічних і твоїх оправданих бажань...

Гетьман заспокоївся. Тільки Батурин не давав йому спокою. Прочував, що йому в першу чергу прийдеться відповісти за вчинок гетьмана. Це ж його столиця, найсвідоміші і найвірніші йому люди. Між ними лишилася Мотря.

Чому не хотіла їхати з ними. Чи справді жаль було кидати матір, причину її горя?

Дивна й нерозгадана вдача. Як була, так і залишилася Сфінксом, котрий манить до себе загадкою душі і тими питаннями, на які годі дати вдоволяючий одвіт.

Гетьман принаглив коня. Побачив перед собою широку, бліду смугу Десни, на котрій злегка й несміливо стинався лід, ніби річка рада була вбрати на себе ледяний панцир, щоб по ньому перейшли козацькі коні й переїхали вози.

Погода не слухала її. Тонесенька шкарлуща леду тільки при берегах трималася, а по середині топилася і спливала з водою.

Біля Оболоння при лівому березі ріки стояв великий пором, а недалеко від нього козацькі піоніри кінчали будувати міст на чайках. Гетьман повернув коня. Довгу хвилину глядів на того різнобарвного вужа, що вився шляхами й полями, хвилястий, неспокійний, повний ізгибів, місцями порозриваний, ніби його хто порубав мечем, то знову грубий і лінивий, ніби проковтнув якусь поживу і травить її.

Гетьман підняв булаву. Голова вужа спинилася. Ізгиби стали вирівнюватися, відірвані частини лучилися з собою.

П'ять тисяч людей, тисячі коней і возів здержувалися на приказ одного руху гетьманської булави.

Здовж шляху на конях скакали старшини, туди й назад, розносячи прикази гетьманські.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«ДАЙ МЕНІ МУДРІСТЬ ПОКОРИ» (3)

о. Микола ДЯДЬО

Християнська покора не вбиває почуття людської гордости, коли ми пишаємось тим, чим *годиться пишатися.*
гелії: вона бо — сила Божа
гелії: вона бо-сила Божа на спасіння кожному, — хто вірує» (До римлян 1, 16). «Тож не соромся свідоцтва Господа нашого, ні мене, його в'язня» (2 лист до Тимотея 1,8). «Власне, тому й терплю я оце, але не соромлюся, бо знаю, в кого я увірував» (1,12).

Це слова св. апостола Павла, що не тільки не соромиться, але й «гордиться», що може працювати для Христа і для людських душ, для них жити, для них стільки витерпіти і для них вмерти.

І ми *пишаємось* тим, що Христова Євангелія навчила людей братолюбія понад кляси, раси і державні кордони; що Христова релігія виробляє чесні характери, зміняє людське життя на краще, приносить надію мільйонам людей у цьому і в тому житті.

Або чи не треба нам «гордитися» нашою національною приналежністю? Нарід, з якого ми вийшли і до якого належимо (хоч деколи для нього нічого не робимо!), є дуже давнім. Наша Україна, як показують найновіші досліди, була колискою людської культури. Клімат України — здоровий; рістня і звіринний світ дуже багаті, земні і підземні багатства майже невичерпні. А люди? І люди гарні, чесні, талановиті під кождим оглядом. Наша історія давня, наша Церква вже тисячолітня, наша література найстарша з-поміж східноевропейських народів; наша пісня, наш танець захоплюють чужинців.

При тій «гордості» мусимо, однак, упокоритися, бо між нами маємо деяких людей, що приносять і собі, і нам нечесть. Їх знайдемо і між бідними і між багатими, між вченими і невченими, між духовними і світськими.

Чи не пишатися нам українськими мучениками, ісповідниками, героями, нашою славною УПА, нашим найдорожчим верховним архиєпископом Йосифом! Чи не пишатися нам нашими чесними юнаками й дівчатами в Україні, а теж тут в Канаді і в Америці? Вони не йдуть за тими лінивими, що, не знаючи, що їм робити, покурюють «зела» і критикують своїх батьків і ввесь світ, що їм нібито жити не дає.

Ми горді на нашу молодь, що стає в оборону Мороза та інших, що стає в ряди тих, що борються за слушні права нашої Церкви, за переслідуваних в Україні.

Чи не гордитися нам тими нашими добрими парафіянами, що в час, коли інші церкви порожніють, вони йдуть до церкви і там щонеділі заносять молитви прослави Бога, якого так багато людей цурається і ображає?

Так, є чим пишатися. Але є в нас теж причини до сорому. Чеснота покори дасть нам спромогу пізнати дійсний стан, що додасть нам охоти боротися зі злом, яке на щастя, не взяло верх між нами.

«МАЙТЕ ДОВІР'Я, БУДЬТЕ ТЕРПЕЛИВІ», СКАЗАВ ПАПА

Митрополит Максим інформує про V архиєпископський синод

о. Семен ІЖИК

Питання помісности Української Католицької Церкви буде полагоджене позитивно; ми здобудемо повні права для нашої Церкви, сказав у Вінніпезі Преосвященніший митрополит Максим.

Він також заявив, що «справа українського патріярхату не пропаща».

Владики, що вернулися з Риму скоріше, вже інформували своїх вірних про V архиєпископський синод. Наш митрополит зробив це в неділю, 28 листопада. Він подав вичерпний звіт про всесвітній синод єпископів і про архиєпископський синод українських ієрархів.

Зустріч митрополита з громадянством організувала Рада українських організацій за патріярхат. У церкві св. Андрія митрополит з численним духовенством служив подячний Молебень Богородиці. Інформаційна доповідь була в авдиторії Центру української молоді.

Митрополита привітали почесний папський капелян о. Йосиф Пуляк, голова Централі українців католиків Манітоби п. Михайло Воробій і голова Крайової Ради українських організацій за патріярхат д-р Михайло Марунчак. Він теж зробив заклик складати щедрі жертви на потреби Постійного синоду Української Католицької Церкви як «дар любови» для нашого Блаженнішого верховного архиєпископа і кардинала Йосифа.

Після цікавої доповіді митрополита слухачі ставили йому питання. Важливіші з них були такі:

● Чи то правда, як подавала деяка преса, що папа забороняє наш синод?

Відповідь. Вістку під таким заголовком подали пресові агенції на підставі листа кардинала Жана Війо до наших владик, у якому він пригадує про лист папи до верховного архиєпископа, що під сучасну пору не можливо створити український патріярхат і тому не можна скликати синод. Про архиєпископський синод там немає згадки. Верховний архиєпископ має право скликати свої синоди. Наша Церква мала і має свою помісність у формі верховного архиєпископства, що рівнозначна з патріяршим устроєм, без титулу патріярха.

Факт, що первоієрарх нашої Церкви є поза межами України став причиною деяких канонічних ускладнень. Ми, українські владики, стали на тому становищі, що наш первоієрарх, задля окремого положення нашої Церкви в Україні та у вільному світі, повинен мати право діяти, хоч поза межами України, неначе б був на землях України.

В такому сенсі наші владики на початку нарад вислали листа до Св. Отця з проханням про спільну авдієнцію і благословення для їхньої праці. Ще перед початком синоду наші владики вислали телеграму до Святішого Отця, заявляючи вірність Апостольському престолові. Отже, жодного «бунту» проти папи не було. Діялося все згідно з традиціями нашої Католицької Церкви та згідно з постановами Другого Ватиканського собору щодо Східних Церков.

Пресові агенції, з одного боку, сильно популяризували нашу справу, а, з другого боку, вони ставили нас у клопітливе становище, називаючи нас «бунтівниками проти Ватикану».

Великий французький щоденник «Ле Монд» назвав нас „Непослушні", що ми своїм синодом дасмо «виклик» папі, зазначаючи, що інформацію бере з інтерв'ю митрополита Максима Германюка!

Крім цього, названа газета подала від себе багатозначний коментар, що якщо ми будемо мати патріярший устрій, то Ватикан утратить контролю над півтора мільйоном українців, що всі інші Східні Католицькі Церкви будуть принижені, що за цим стоять американські гроші проти Москви і православ'я.

Ціллю цього коментаря було викликати вороже наставлення Ватикану, інших Східних Церков і православ'я до нас. Цю брехню треба розкрити та її відбити; це поле нашої битви.

(Митрополит написав спростування до газети «Ле Монд», що він жодного інтерв'ю цій газеті не давав і що все, що там подано, не згідне з правдою).

● Яка була реакція Святішого Отця, зокрема Східної конгрегації на успішне закінчення нашого архиєпископського синоду?

Відповідь. Реакції немає; покищо всі мовчать.

У суботу, 6 листопада, на закінчення Папського єпископського синоду, ми приступали поодиноко до папи і з ним прощалися. Коли папа прощався з нашим верховним архиєпископом, то заявив йому, що не міг прийняти всіх наших владик на авдієнцію, бо щойно «вчора» одержав письмо наших владик, яке було вислане на початку нарад. Папі доручено його в п'ятницю, 5 листопада. «Але ви, Еміненціє, сказав тоді папа до нашого кардинала, можете прийти колинебудь».

Мені, сказав митрополит, Св. Отець при прощанні заявив ще раз: «Скажіть українцям, що я їх люблю, я їх благословлю, хай мають довір'я до мене, їхнє довір'я не буде даремне».

У Східній конгрегації ані кардинал Фюрстенберґ, ані архиєпископ Бріні нічого не згадували про наш синод.

● Чому давніше ми не говорили за патріярхат, аж тепер почали?

Відповідь. Ідея Київсько-галицького патріярхату не нова. Ми її тепер не зачали, ані не видумали. Ще від XVI століття, від часів князя Острозького справа українського патріярхату була започаткована і була актуальна, щоб тим робом увільнитися від Царгороду і Москви. Київ мав бути центром християнства Сходу і осідком патріярхату. Москва хитрим способом створила в себе патріярхію і проголосила Москву «Третім Римом».

Справа Українського патріярхату не пропаща. Ми мусимо за цю справу молитися й боротися; чи скорше, чи пізніше, ми дійдемо до своєї цілі.

● Як може бути патріярхат, коли папа сказав «ні»?

Відповідь. Ще 23 жовтня я був у Святішого Отця і згадав про листа до Блаженнішого Йосифа, в якому подана відмова патріярхату. Святіший Отець узяв мене за руку і повторив тричі: «Це тільки тимчасово. Майте довір'я до нас, будьте терпеливі».

* * *

Всі приявні нагородили митрополита рясними оплесками і заспівали «Многая літа». Молитвою-піснею «Боже, вислухай благання» закінчено зустріч.

ДВАДЦЯТЬ ВОСЬМА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

19 грудня

ЛИСТ ДО КОЛОСЯН: зач. 257

Брати, коли Христос, наше життя, явиться, тоді й ви явитеся з ним у славі. Умертвляйте, отже, ваші земні члени, розпусту, нечистоту, страсть, злу похіть і лакомство, котре є ідолопоклонством, за котрі приходить гнів Божий на синів невірства. В котрих і ви колись ходили, як жили між ними.

Та тепер відложіть і ви все: гнів, роз'ярення, злобу, лайку, соромні слова від ваших уст.

Не говоріть неправди один про одного, скинувши з себе давнього чоловіка з його ділами, а зодягнувшись у нового, що відновляється в пізнанні по образі того, що його сотворив, де нема поганина і жида, обрізання і необрізання, варвара і скита, невільника й вільного, але всі і у всім Христос.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 85

У той час, як входив Ісус в одне село, зустріло його десять прокажених мужів, що стояли здалеку.

І піднесли голос, кажучи: „Ісусе, учителю, помилуй нас". І побачивши, сказав їм: „Ідіть, покажіться священикам". І сталось, як ішли, очистилися. Один же з них, побачивши, що видужав, повернувся, величаючи Бога великим голосом; і впав на лице при його ногах, дякуючи йому; а був він самарянином.

А Ісус у відповідь сказав: „Чи не десять очистилося? А дев'ять де? Не найшлися, щоб повернутись і дати славу Богу, крім цього чужинця?

І сказав йому: Встань, іди, віра твоя спасла тебе.

ПОМЕРЛИ

о. Володимир БУК

Колишній катехит шкіл Золочева о. Володимир Бук, 84 років, умер 10 листопада в Філядельфії, Па.

Микола ТРОЦЬКИЙ

Журналіст Микола Троцький, відомий під псевдонімами М. Данько і М. Брадович, 88 років, умер у Женеві (Швайцарія) 6 листопада.

Похоронну відправу служив о. М. Марусин з Риму.

Василь ПРОХОДА

У Денвері, Колорадо, 8 листопада, вмер Василь Прохода на 81 році життя. Був підполковником армії УНР, брав участь у І зимовому поході. Після другої війни агенти НКВД арештували в Чехії Проходу. Він побував у совєтських концентраційних таборах, звідки йому вдалось дістатись на волю. У Торонті 1969 року вийшла з друку книжка його спогадів.

ТАК ВИ МАЄТЕ СВОЇ ПРАВА

Стараючися про працю... наймаючи апартмент або готелеву кімнату..., користаючи із обслуги в ресторані... наймаючи працівників..., обслуговуючи клієнтів.

Відділ людських прав Албертського уряду переводить активну програму, щоб запевнити всім горожанам цеї провінції справедливе трактування. Знайте свої права.

Якщо ви маєте трудність у винаймі апартменту, одержати працю, дістати обслугу в ресторані та крамницях по причині вашої расової приналежности, релігії, кольору шкіри, статі, походження, місця народження, або віку (як ухвалено між 40 та 65 роком життя) Відділ прав стоїть готовий прийти вам з допомогою. Там теж є доступні програми порад та виховання.

За безплатними інформаціями пишіть до:

Human Rights Branch

ALBERTA DEPARTMENT OF LABOUR,

Room 1007, I.B.M. Building, 10808 - 99 Avenue, Edmonton 6, Alberta

Богослуження: грудень

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
12. — Норт Стар 10
19. — Ріно 10; Гай Прері 2
22. — Норт Стар 10
24. — Гренд Прері опівночі
25. — Гай Прері 10
26. — Гайяс Крік 10; Ройкрафт 3
27. — Гай Прері 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
12. — Бонивил год. 10 рано
19. — Ст. Павль год. 10 рано
22. — Глендон год. 10 рано
24. Навеч. Різдва — Ст. Павль — год. 8 — 10.30 веч. сповідь; год. 10.30 — 12 Повечір'я; год. 12 опівночі св. Літургія
25. Різдво Хр. — Бонивил год. 11 рано
26. — Бонивил год. 10 рано

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
12. — Скаро
19. св. Миколая — Лішор
24. Навеч. Різдва — год. 9 Всен., сповідь, год. 12 опівночі Сл. Божа
26. — Стар

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
12. — Восетна (річний мітинг)
19. — Смокі Лейк (ЛУКЖ мітинг)
26. — Смокі Лейк (загальний мітинг)

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
12. — Рочфорт Брідж, 10.30
19. — Чергіл 10.30
12. — Рочфорт Брідж год. 10.30
19. — Чергіл год. 10.30
24. Навеч. Різдва — Мейлі, год. 10.30 веч. сповідь і Всенічне. Св. Літургія — о год. 12 північні
25. Різдво — Вайтвуд год. 10 рано

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
12. — Лемонт
19. — Восток св. Михаїла Всен. год. 9.30 р.
25. Різдво — Ст. Майкел, год. 9.30 В навечір'я 9 год. веч., Всен., сповідь; год. 12 опівночі Сл. Божа
25. Різдво — Лемонт 9.30 рано Всен.: 10.30 Сл. Божа
26. — Делф

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
12. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
19. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30
24. Навечір'я Різдва — Голден год. 11.45 веч. Вел. Повечір'я з Литією, опісля св. Літургія і мирування людей
25. Різдво ГНІХ — Коперник год. 10 рано Вел. Повечір'я в Литією, опісля св. Літургія і мирування людей
26. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10 — Вел. Повечір'я, опісля св. Літургія і мирування людей

о. Б. Карпчек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
12. — Атабаска 10; Бойл 12.30
19. — Річмонд Парк 10; Проспеpіті 12.30
22. — Росінгтон 10.30
24. — Атабаска 11 вночі сповідь, 12 опівночі Служба Божа
25. — Ню Пайн Крік 10.30
26. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
12. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
19. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30
24. — Ту Гилс, год. 10 увечорі; Новий Київ, год. 12 опівночі
26. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
12. — Файделиті 10.30
19. — Мирнам 10.00
25. Різдво Христ. — Мирнам 12.00 опівночі; Файделиті 10.30
26. — Ллойдмінстер 10.30
27. — Мирнам 10.00

о. М. Мартинюв
12204 - 113 Ave., Edmonton
12. — Кемровз 9; Гей Лейкс 11
19. — Кемровз 9; Равнд Гіл 11
24. Навечір'я Різдва, свят-вечір, піст: Равнд Гіл 10 веч. сповідь, „З нами Бог"
25. Різдво Христове — Равнд Гіл по півночі Служба Божа; Кемровз 9.30 рано: сповідь, „З нами Бог", 11 рано Служба Божа
26. — Кемровз 9; Гей Лейкс 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
12. — Редвотер год. 9; Федора 10.30
19. — Редвотер год. 9; Вог 10.30
25. Різдво — Редвотер год. 12 опівночі; Вог 10.30
26. — Редвотер год. 9; Федора 10.30
27. Перм. Стеф. — Редвотер 9 год.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
12. — Стрий
19. — Спедден
22. Зачаття св. Анни — Сокаль
24. Навеч. Різдва — Вилна від год. 10 сповідь, 11.30 веч. Повечір'я, Сл. Б. опівночі

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
12. — Менвіл 10.30
19. — Іннісфрі 11 рано 10.30
25. — Іннісфрі-місто 10.30
26. — Ренфурлі 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
12. — Дервент 9; Елк Пойнт 11.00
19. св. Миколая — Дервент 9.00; Верміліон 11.00
22. Зачаття св. Анни — Дервент 10.00
26. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН
Арран — округа
12. — Арран-місто Сл. Б. 9 год. рано; Пеллі 10.30 рано спів. Сл. Б.; Вечірня 3 год. попол.
19. — Арран-місто 9 год. рано Вечірня з Литією; 10 год. спів. Сл. Божа; 3 год. попол. — Вечірня; Арран-Весна 11.45 рано Сл. Божа
22 Непор. Зачаття — Арран-місто Сл. Б. 8.30 рано; Пеллі — Литія 9.30; Сл. Б. 10.30; Вечірня 3 год. попол.
26. — Арран-місто Сл. Б. 9 год. рано; Вечірня 3 год. попол.; Вайт Біч. спів. Сл. Б. 10.30

о. Б. Бачинський
922 - 168 St., North Battleford
Ph. 445-2731
12. — Витків
19. — Медовлейк
25. Різдво — Радісон
26. — Норт Батлфорд

о. М. Булз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
12. — Смате 10.30
19. — Гаврилюки 10.30
22. Непор. зач. — Вонда 9.30 — 10.30
24. нав. Різдв. Хр. — Вонда 10 год. веч.
26. — Пітерсон 10.30

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
12. — Вакав 9 р.; Прудгом 11 р.
19. — Вакав 9; Борщів 11
25. — Вакав 10
26 — Вакав 10; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Humboldt, Saskatchewan
Box 1604
Ph. 682-2165
12. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
19. — Леніген 9.00; Гамболт 11.00
24. Навечір'я Різдва — Леніген 8.00 веч.; Гамболт 10.00 вночі
25. Різдво Христове — Бруно-місто 9.00; Волверін 11.00
26. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
12. — Вікторія 10 рано
12. — Шемайнус 3 попол.
19. — Порт Алберні 10 рано
24. — Порт Алберні 11.00 веч. — Повечеріє; 12.00 опівночі — Служба Божа
25. — Вікторія — 9 рано — Повечеріє; 10 рано — Служба Божа
26. — Вікторія 10 рано

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

12 грудня. 27 неділя. Голос 2
19 грудня. 28 неділя (і св. Миколая). Голос 3
22 грудня. Непорочне Зачаття (необ. свято)
26 грудня. Неділя праотців. Голос 4
григор. кал.

Григоріянський календар:

12 грудня. Неділя праотців. Голос 3
19 грудня. Неділя отців. Голос 4
25 грудня. Різдво ГНІХ.
26 грудня. Неділя по Різдві Голос 5
27 грудня. св. Стефана (необ. свято)

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

✝

У третю річницю втрати нашої невіджалуваної і найдорожчої Дружини й Мами

бл. п. Надії РОМАНКІВ З ІВАНЦІВ

будуть відслужені Служби Божі та парастаси в Едмонтоні, Алберта, в катедрі св. Йосафата в п'ятницю, 10-го грудня, о год. 8.00 рано, в п'ятницю 10 грудня в год. 9 рано, в Йонкерс, Н.Й., в церкві св. Михаїла в четвер 9-ого грудня о год. 7.00 рано.

Просимо родину і знайомих про молитви

д-р Іван Романків, муж
Богданна Романків, дочка
д-р Любомир Романків, син

✝

Ділимося сумною вісткою зРіднею та Знайомими, що наша найдорожча Мама і Бабця

бл. п. Марія ДРОЗДОВСЬКА,

вдова по Юліянові, прийнявши Найсв. Тайни, упокоїлася в Бозі на 90-му році життя, в суботу, 27 листопада 1971 р. в Лос Енджелес, Каліфорнія і там похована на католицькому цвинтарі „Кальварія". Вічна їй пам'ять.

Горем прибиті:

Соломія Дроздовська — дочка
Андрій Семотюк — внук
Олена — дочка з чоловіком
інж. Михайлом О. Тишовницьким

НА ПРОДАЖ РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей" **(UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta)** по гарні різдвяні картки:

► **16 українських карток — $1.75**
► **18 українських карток — $1.75**
► **21 українських карток — $2.00**
► **21 англійських карток — $1.50**

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, **котрих** карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ, ОПОЗИЦІЯ І ЗВОЛІКАННЯ

Ще раз і ще раз прем'єр Трюдо заявив, що підтримує програму багатокультурности, але невідомо, хто й коли візьметься здійснювати її: чи сам Трюдо, відзначений Шевченківською медалею, чи ще не відзначений і невідомий його наступник, чи, може, аж наступник того наступника?

Здійснювання програми багатокультурности в рамах офіційної двомовности федеральним урядом великою мірою залежатиме від підтримки провінційних урядів. Для цього потрібне федерально-провінційне домовлення. Прем'єри провінцій одержали від прем'єра Канади листа в цій справі і, здається, вже майже всі вислали до Оттави відповідь. Програма багатокультурности, кажуть, не має противників, але це не значить, що вона має багато справжніх прихильників.

Трюдо, відповідаючи в парляменті на запитання одного з послів, сказав, що прем'єр Квебеку висловив «деякі застереження» щодо програми багатокультурности. Невідомо, які застереження прем'єра Квебеку, але відомо, що в тій провінції майже всі (не всі) газети засудили програму багатокультурности, деякі назвали її зрадою основних принципів: двомовности і двокультурности.

Можна розуміти, чому франкомовні квебечани палко обороняють двомовність і двокультурність, але логіка мусить бути одна і в тих, що хочуть двокультурности, і в тих, що хочуть багатокультурности. В Канаді ще не перевелись люди, які бажають повної асиміляції всіх і вся. Таких двокультурність дратує так само, як квебечан — багатокультурність. Але Квебек не може в ім'я справедливости домагатись прав для себе, і водночас, забуваючи на справедливість, радити меншим групам погодитися з фактом, що повна асиміляція неминуча.

Опозиція Квебеку проти багатокультурности зміцнює нерішучість в Оттаві, де й без цього волять зволікати. Уряд прем'єра Трюдо не сказав, скільки грошей готов дати на програму багатокультурности. Заяви Трюдо і поданий ним документ на розгляд парляментові дуже загальникові саме там, де йдеться про конкретну річ: фонди.

Сі-Бі-Сі та інші федеральні установи повинні не тільки підтримувати програму багатокультурности; вони мали б самі бути її практичним показником. Покищо в Сі-Бі-Сі не видно ніякої багатокультурности ні навіть зацікавлення цією справою.

Теперішній уряд, як заявив Трюдо, не тільки прийняв усі рекомендації королівської комісії для справ двомовности і двокультурности, а й вийшов поза вузькі межі дотеперішньої двокультурности. Але вийшовши — треба йти. Після доброго почину ще нема діла. Багатокультурність не повинна обернутися в багатословність.

ПРОЛЕТАРСЬКИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМ У КОЛОМИЇ

На недавньому пленумі Центрального Комітету комуністичної партії Советського Союзу ухвалено «добиватися дальшої консолідації соціялістичних держав», а також «виховувати советських людей у дусі марксизму-ленінізму, пролетарського інтернаціоналізму». Всі газети в Україні пишуть тепер про цю важливу постанову, яка, кажучи правду, не є новиною для советських людей навіть у Коломиї. Великого впливу на консолідацію соціялістичних держав громадяни Коломиї, Гайсина, Лубень та інших містечок України, здається, не мають, зате скільки в них духу пролетарського інтернаціоналізму!

Постанову про пролетарський інтернаціоналізм ухвалили в Москві 23 листопада, а в Коломиї вже два місяці тому була всенародна маніфестація «Ми — інтернаціоналісти!». Хвиля захоплення пролетарським інтернаціоналізмом покотилася по всій Україні. Але ще не докотилася до території Московщини. З Рязані й Тули не було вісток про маніфестації «Ми — інтернаціоналісти».

Нічого дивного нема в тому, що советська комуністична партія, борючись з націоналізмом, рекомендує інтернаціоналізм. Але Советський Союз є федерацією республік. І дивним явищем є факт, що прояви націоналізму є всюди, крім найбільшої республіки. Советські газети засуджують націоналізм український, литовський, татарський і який тільки хочете; не засуджують шовінізму московського, наче б його й не було.

Яка, власне, різниця між «пролетарським інтернаціоналізмом советських людей» і «советським патріотизмом», себто московським імперіялізмом у комуністичній формі?

НАУКОВА СЕСІЯ НТШ В ЕДМОНТОНІ

Дві доповіді про Лесю Українку

(мх) Заходом управи Осередку НТШ у неділю, 28 листопада в залі едмонтонської філії УНО відбулася прилюдна наукова сесія в сторіччя з дня народження Лесі Українки.

В неприявності голови інж. В. Кунди сесію відкрив заступник голови М. Хом'як і підкреслив, що характерною рисою громадської лірики Лесі Українки є її сильний, бадьорий тон, жива віра в кращу майбутність українського народу. Тому І. Франко з нагоди видання її збірки поезій „Думи і мрії" в 1899 р. написав знаменні слова: «Від часу Шевченкового: „Поховайте та вставайте"... Україна не чула такого сильного, гарячого поетичного слова, як і з уст цієї слабосилої, хворої дівчини»... «Це чи не єдиний мужчина на всю соборну Україну».

На думку М. Зерова («До джерел», стор. 149), по-давньому зостається загальна характеристика її творчости М. Грушевського, що її він подав осінню 1913 р. на жалобних зборах Наукового товариства в Києві від «Літературно-наукового вістника», де друкувалися її твори: «Перші 10-15 літ поставили її в передні ряди сучасної поезії; останнє ж п'ятиріччя її творчости — усе було, немов якийсь титанічний хід по велетенських уступах, не рушених людською ногою, де кожний крок, кожний твір означав нову стадію, відкривав перед очима громадянства нашого все нові перспективи мислі, все нові обрії образів».

На сесії НТШ для влаштування пам'яті Лесі Українки були дві доповіді.

1
ЖИТТЯ

У першій доповіді «Життєвий шлях Лесі Українки» д-р Марія Кейван підкреслила три найважливіші моменти, що мали вирішний вплив на формування світогляду Лесі Українки та її поетичної творчости. Ними були: 1) вплив матері, відомої письменниці Олени Пчілки; 2) довголітня хвороба, яка прикувала від дитинства молоденьку Лесю до ліжка і 3) дружба з Сергієм Мержинським.

Перших сім років свого життя Леся Українка провела з батьками в Звягелі. Це вирішний час, на думку психологів, в якому формується «я» кожної людини. Олена Пчілка прищепила в серці своєї доні любов до рідної мови, до рідної пісні, до свого знедоленого народу. Видатна письменниця, бажаючи зберегти своїх дітей від русифікаційного впливу чужої школи, подбала про національне виховання своїх дітей: Михайла і Лесі. Тому вчила дітей українською мовою, склавши навіть український буквар („граматку"). Завдяки виховним заходам Олени Пчілки її донька Лариса стала славною українською письменницею, відомою в українській літературі під псевдонімом Лесі Українки.

Олена Пчілка в листі до Омеляна Огоновського писала про це так: «Власне я „наважила" й завше окружала дітей такими обставинами, щоб українська мова була їм найближчою, щоб вони змалку пізнали її якнайбільше. Життя зо мною та посеред волинського люду сприяло тому».

Пізніше О. Пчілка запрошувала вчителів-українців, щоб вони викладали її дітям гімназійний курс. Сусіди-пани висловлювали велике здивування, що діти Косачів розмовляють «по-мужицькому» і ходять у «мужицьких» убраннях.

При домашньому навчанні рідною мовою, як справедливо відзначає М. Драй-Хмара, Леся Українка «вийшла серйознішою і освіченішою від багатьох дітей свого часу».

Правда, один момент міг заломити Лесю Українку: це різне ставлення матері до старшого сина Михайла і до Лесі. Мати з ентузіязмом реагувала на Михайлову літературну «удачу»; з таким ентузіязмом вона ніколи не говорила навіть про найудаліші Лесині твори, хоч складала їм належну велику ціну» (О. Косач-Кривинюк, „Леся Українка, хронологія життя і творчости", стор. 103). На щастя, Леся Українка дуже любила свого старшого брата Михайла, і ця гаряча любов збереглась у них аж до смерти її брата в 1903 р. Тому різне ставлення матері не вплинуло негативно на її вдачу.

Дуже великий вплив мала її недуга, яка прикувала Лесю Українку до ліжка на довгий час. Вона використала його вповні на самоосвіту і самовиховання.

Вкінці доповідачка розглянула основно третій момент: дружбу з Сергієм Мержинським, хворим на сухоти легенів, з яким Леся познайомилась на Криму і з посвятою піклувалась ним останніх три місяці його життя. Сергій помер на її руках. Ця дружба закінчилась сильним психічним струсом і новою інфекцією організму Лесі Українки, зокрема її легенів, що приспішила її передчасну смерть.

2
ТВОРЧІСТЬ

Другий доповідач, проф. д-р Яр Славутич у доповіді „Ретроспективна характеристика творчости Лесі Українки» зупинився на всіх родах її творчости. Крім особистої лірики «На крилах пісень», дві інші її збірки «Думи і мрії» та «Відгуки» позначаються сильною громадською лірикою з сильними, енергійними акордами. Їх оптимістичний настрій захопив І. Франка до тієї міри, що він не завагався висловити найвище признання Лесі Українці («єдиний мужчина на всю соборну Україну»).

Порівнявши лірику на громадські мотиви Т. Шевченка, І. Франка, доповідач прийшов до висновку, що сильні акорди Лесі Українки є немов продовженням тих самих бадьорих тонів двох велетнів української літератури. Одначе не ліричні твори, але її віршовані драми: «Блакитна троянда», «У пущі», «Руфін і Прісціля», «Камінний господар», «Бояриня», «Адвокат Мартіян», «Касандра», «Лісова пісня» та її драматичні поеми: «Оргія», «На руїнах», «Йоанна, жінка Хусова», як теж її діялоги: «Роберт Брюс», «У катакомбах», «В дому роботи, в країні неволі», «На полі крови» є „титанічним ходом по верхів'ях" в останньому періоді її життя.

Драми Лесі Українки — на одному мистецькому рівні. В них іде боротьба не між дієвими особами, але між ідеями. Тут і вияснення малої сценічности її драм.

У творах з останнього періоду творчости Леся Українка торкнулась загальнолюдських проблем, а найулюбленішою її сферою був світ ідей.

Її «екзотична тематика» з життя старовинних народів, її вавилоняни і єгиптяни, її американські пущі, середньовічна Еспанія, Греція, Рим чи Ізраїль — це більш-менш прозорі псевдоніми її рідного краю — України. Всі герої її творів з „екзотичною тематикою" мають сучасну психологію, а не старовинних народів.

Поетичну творчість Лесі Українки вдатно ілюстрували своїми рецитаціями п-і Марія Дитиняк, п-а Ліда Соробей і п-і Наталка Таланчук.

Слухачі нагородили обох доповідачів за дуже добре продумані й опрацьовані доповіді та трьох пань за їхні мистецькі рецитації голосними оплесками.

Роз'яснення до інтерв'ю М. Лівицького

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

* * *

В інтерв'ю «УВістей» (13 листопада) з президентом Лівицьким стверджено, що «УРДП Гришка та УНДО Яворського домагаються, щоб в УНРаді були тільки їх представники, а не представники їх суперників».

Чому ми цього домагаємося? Бо хочемо привернення в УНРаді законности, яку порушили теперішні керманичі Державного центру УНР, що пляново допустили до розбиття згаданих наших партій, щоб позбутися з УНРади опозиції.

Щоправда, през. Лівицький твердить, що «ми не вмішуємося в справи партій», але дійсність говорить що інше. Бо чи не є вмішуванням у справи партій саме визнання розбивачів партій, а саме д-ра Федорончука і д-ра Степаненка за представників УНДО й УРДП, не зважаючи на протест законних представників тих партій, які до цього часу засідали в органах Державного центру і яких усунено з УНРади на підставі голословних тверджень розбивачів, що вони у псевдовиборах одержали мандати репрезентувати партії?

Легалізування сваволі й бунту в партії — це не тільки грубе порушення нашого конституційного закону, але і доказ політичної аморальности, яку виявили два члени нашого Державного центру і яку, на жаль, одобрив през. Лівицький.

Що през. Лівицькому, щоб позбутися опозиції з УНРади, був потрібний такий двоподіл УНДО і УРДП, я це розумію, але такої політичної аморальности я не приймаю. За провідництво належить змагатися чесно в партії, а партію має репрезентувати більшість, а не збунтована меншість. Це підстава демократії. Меншість, яка не погоджується з більшістю, може вийти з партії, але вона не має морального права виступати під фірмою своєї давньої партії.

Коли йдеться про УНДО, яке я правом більшости репрезентую і в якому є нас ще чотири колишні посли з партії УНДО, то я заявляю, що в УНРаді може бути тільки одне УНДО, те, яке в 1948 році було співтворцем УНРади. Фракцію Федорончука, яка має тепер тільки 13 членів, я не уважаю за ніяку партію УНДО, бо я не визнаю закону джунглів.

Зрештою, през. Лівицький добре знає, що п. Федорончук ще перед учиненим бунтом проти законного проводу партії був 3 жовтня 1968 р. відкликаний зі складу фракції УНДО до УНРади тим самим проводом, який його до неї делегував, а також був ним припинений у правах члена за брак партійної дисципліни.

Знає президент також, що більше півтора року йшов спір між проводом УНДО і президією УНРади, яка не хотіла визнати вигаснення мандату Федорончука. Це робилося за явною підтримкою президента Лівицького, який у листі (підписаному теж головою президії УНРади д-ром Маковецьким) з 23 травня 1965 до голови ВО УНРади д-ра Фіголя зробив йому закид, що він, виступаючи в оборону правопорядку, вимагав від президії УНРади, щоб «вона полагодила цю справу в негативному для Федорончука напрямку, замість боронити інтересів свого колеги з ВО».

Стаття 8-а Тимчасового закону каже, що «мандат члена УНРади гасне в наслідок відкликання його угрупованням, до котрого даний член належить». Президент, який склав присягу додержуватись законів, каже — усупереч Тимчасовому законові — обороняти колегу.

Задержування Федорончука в Державному центрі, не зважаючи на відкликання його партією УНДО, мало на меті дати йому час організувати бунт проти законного проводу і створити свою фракцію під фірмою УНДО.

През. Лівицький не тільки особисто вмішувався в справи партій; своєю тезою про «дві політики серед фракцій УНРади до сучасного режиму в Україні» (в листі до д-ра Фіголя з 23 травня 1969) він кинув кість незгоди серед фракцій і членства партій УНДО і УРДП та дав пп. Федорончукові і Степаненкові матеріял до «обґрунтування» бунту в згаданих партіях.

У згаданому листі п. Лівицький, бажаючи позбутися д-ра Фіголя й опозиції, яка підтримувала його, твердив, нібито опозиція «бажає нав'язати діялог з офіційними репрезентантами Совєтського Союзу в Києві і навіть у Москві, залишаючи набоці і не наголошуючи потребу відновлення суверенної і соборної УНР»!

Прибічники п. Лівицького пустили в рух байочку про «капітулянтів» у рядах УНДО, УРДП і ОУНз. Хоч лідери тих партій у спільній заяві з 10 грудня 1970 виразно кажуть, що нашим ідеалом є відновлення державної самостійности Української Народньої Республіки, погоня за «відьмами» в рядах наших опозиційних партій триває дальше.

В інтерв'ю, що през. Лівицький недавно дав едмонтонській газеті, він каже, що «між людьми, які були в УНРаді і з неї вийшли (не вийшли, їх викинули завдяки п. президентові — О. Я.), немає таких, що зійшли з самостійницьких позицій». Він повинен усвідомити, що своєю тезою про дві політики в УНРаді він не тільки причинився до кризи в УНРаді, а теж дав пп. Федорончукові і Степаненкові ґрунт для махнівщини в рядах УНДО і УРДП. Тези тої він дотепер офіційно не відкликав.

Коли ми вимагаємо усунення з УНРади теперішніх розбивачів наших партій, то на те, щоб привернути правопорядок і запобігти в майбутньому всякій махнівщині в партіях і в нашому політичному житті. Вимога тверда, але для уздоровлення нашого Державного центру конче потрібна. Без її здійснення сьома сесія УНРади буде тільки збором однодумців п. Лівицького. На таку сесію шкода витрачати гроші, на які теперішній Державний центр і так небагатий.

Покищо справи стоять так, що УНДО, УРДП, ОУНз та ОУН(м) не візьмуть участи у виборах на членів УНРади з громадського сектора.

Олекса Яворський

Торонто

Европа то велика казка про чартерові польоти

ВАШ АҐЕНТ ПОДОРОЖЕЙ І Сі-Пі-Ер МАЮТЬ БАГАТО РІЗНИХ ДОРІГ ДО ЕВРОПИ

ДЛЯ ВАС ПРАВИЛЬНА ЛИШЕ ОДНА

Чартерові польоти до Европи догідні для деяких людей. Через це СіПіЕр має чартерові лети. І ми можемо подати вашій секретарці докладні інформації про це. Але для інших людей чартерові польоти можуть бути закоштовні і занадто обмежуючі. Дивно вам? Ця сторінка допоможе вам вирішити, чи вони зручні для вас. Тоді ваш агент подорожей може допомогти вам плянувати вам вакації, які були б досконало достосовані до часу, що ви можете використати, грошей, які можете видати, та того, що ви схочете мати із ваших вакацій в Европі.

Якщо порівняєте оці пляни подорожей, можете бути певні, що ваші вакації не покажуться у висліді такими, що були догідні для кого іншого.

Чартерові польоти

Чартерові польоти дуже догідні для людей, що їх не турбує, якщо вони летять з більшою групою подорожніх, і хотять летіти лише до одного місця. Але чартерові літаки не завжди є найдешевшою дорогою до Европи. Ви платите додатково за кожну милю після прибуття до Европи. Всі діти понад два роки життя мусять платити повну оплату за переліт. До того ви мусите бути повноправним членом клюбу через шість місяців. Як повідомили недавно газети, на чартеровому польоті відкрито одного подорожнього, що не був повноправним членом клюбу, у висліді чого відкликано політ й усі пасажири залишилися на льоді. Деколи чартеровий політ складається з двох груп, і якщо одна група відмовиться летіти, ви мусите доплачувати до квитка, щоб вирівняти кошта перельоту.

Прогульковий політ на 17 - 28 днів

Цей політ передбачений для людей, що мають три тижні вакацій, хоч його можна продовжити до 28 днів. Ви мусите бути в подорожі найменше 17 днів. Ви можете по дорозі задержатися ще в двох місцях в додатку до вашого кінцевого місця подорожі. Тут не потрібно ніякої групової поїздки ані задатку наперід ви летите звичайним літаком, коли хочете. Квиток коштує бл. 65% звичайного квитка на економічний переліт. Діти нижче 12 років платять половину.

Прогульковий політ на 29 - 45 днів

Це справді ощадностева подорож — на $58 до $120 менше, як подорож на 17-28 днів, залежно, куди в Европі ви їдете. Ідеальна для тих, що мають вакації місяць або більше. Можна зупинитися один раз по дорозі до кінцевого місця подорожі. Не потрібно групи. Подорожуйте кожного дня, який вам вигідний, нормальним літаком. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Але пам'ятайте: ви мусите бути в дорозі найменше 29 днів.

Спільна група із 40 осіб

Ще більша ощадність на цій подорожі — до $164 на 17 - 28 денній подорожі — відповідно до сезону та до місця подорожі в Европі. Подорожувати можна котримнебудь літаком протягом року, якщо ви подорожуєте з групою 40 осіб, замість повного літака й ви не мусите зобов'язуватися приземлюватися денебудь й група може летіти й вертатися, коли захоче. Діти нижче 12 років платять половину. Але пам'ятайте: ви мусити відлітати й вертатися з цілою групою — 40 осіб.

Крім того, є ще економічний переліт

На перший погляд він виглядає менше поплатний. Зате він дозволяє на задержку на необмежений час (аж до одного року). Ви можете залишитися на так довго, як вам завгодно в багатьох містах по дорозі до вашого кінцевого місця подорожі. Ви можете повертатися до дому з іншого міста, як те, що було кінцевим у вашій подорожі. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Якщо шукаєте вигідної подорожі, то це подорож для вас!

По інформації звертайтеся до нас, пишучи (англійськими буквами) ваше ім'я та адресу на понижчому купоні:

CP AIR — Room 202 NAR Bldg. Edmonton

NAME ....
ADDRESS ....
PHONE ....
Where are you going ....
When are you going ....
How many of you are going ....

CP Air

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» — то справа на ввесь світ.

Edmonton CP AIR Phone 429-6371 | Calgary Phone 265-8300 | Winnipeg Phone 942-0141

Конференція для відзначення ювілею УВУ

Українські науковці, які живуть на терені ЗДА й Канади, подбали про те, щоб належно відзначити 50-річчя існування та праці Українського вільного університету. Це відзначення відбулося в Ню Йорку у формі наукової конференції (симпозіюм), яку підготовив комітет під головуванням д-ра Петра Гоя.

Згідно з наміченим пляном, праці конференції велися в окремих секціях. Незалежно від того відбулися дві пленарні сесії, присвячені становищу на українських землях під сучасну пору та церковним справам. Конференція пройшла з успіхом, про що свідчить участь понад 300 осіб, заінтересованих окремими науковими проблемами, а також те, що зі зголошених 69 доповідачів у конференції взяло участь 52.

В час дводенної конференції працювало одночасно 9 секцій: економічна (голова д-р О. Бей), історично-географічна (голова д-р Ю. П. Кульчицький), мовна (голова д-р Б. В. Чопик), літературна (голова д-р Д. Штогрин), політичних наук і права (голова д-р І. Гвозда), психологічна і педагогічна (голова д-р І. Головінський), соціологічна (голова Рената М. Шаран-Олеарчик), бібліографічна (голова д-р О. Соколишин), інженерна (голова інж. Р. Гавриляк), музикології (голова проф. д-р А. Шуль).

На пленарній сесії, присвяченій проблемам сучасної України, з доповідями виступали: М. Сосновський („Деякі аспекти національної політики советського режиму упродовж 60-х років"), О. Зінкевич („Українська політична думка у самвидавській літературі"), проф. В. Янів („Соціологічна аналіза самвидавської поезії Ігоря Калинця") та Я. Чехут („Постання Товариства охорони пам'ятників історії на культури УРСР").

Конференція присвятила увагу також церковним справам. З вичерпною доповіддю «Українська церква в минулому та сьогодні» виступив проф. М. Чубатий. Його доповідь доповнив проф. М. Лабунька.

На закінчення конференції проф. В. Стецюк з'ясував «Стан української науки у вільному світі", а проф. В. Янів говорив про „Майбутнє Українського вільного університету: його завдання та перспективи».

Доповіді, виголошені на конференції, будуть опубліковані.

ПОПРАВАТИ УМОВИНИ ЖИТТЯ ФАРМЕРІВ

Завдання міністра без теки Ю. Топольницького

міністер Топольницький

Між завданнями міністра без теки Ю. Топольницького на першому місці стоїть справа збереження родинних фарм в Алберті. Щоб це осягнути, міністер вважає за конечне піднести ступінь життєвого рівня фармерів, що живуть по оселях, чи поодиноко на своїх фармах. Це можна осягнути кращим використанням вжиткової землі, збільшення фарм, поправою влаштувань для розваги, притягнення в фармарські околиці дрібної промисловості та створення нових місць для праці.

Попри своє завдання: нагляд над положенням фармерів у північно-східній частині Алберти, він є теж предсідником комітету для розвитку фармерських поселень, до якого належать міністри рільництва, індустрії, туристики, шляхів та справ муніципалітетів. „Вони всі, — каже міністер Топольницький — мусять працювати разом успішно для загальної поправи життя на фармах — завдання, за яке він буде змагатися всіми своїми силами".

Прем'єр П. Логід, який призначив міністрові Топольницькому таке важне завдання, певно руководився знанням та досвідом п. Топольницького, який все своє життя цікавився тими справами, які йому тепер прийдеться здійснювати.

52-річний Юрій Топольницький походить з родини українських поселенців, що приїхали до Канади з Буковини в 1910 р. й осіли в Пакані, 65 миль на північний схід від Едмонтону. На первісному гомстеді — фармі батьки міністра провели все своє життя, а й сьогодні ця фарма є власністю міністра.

Батьки міністра, як і інші поселенці, присвятили багато уваги своїм дітям, щоб їм дати належну освіту. Юрій зачав свою науку в двокімнатній школі в Снятин, недалеко, Пакану, й ходив щодня три милі до школи увесь час аж до 11-ої кляси включно. Після трирічної перерви, коли він працював на фармі, він закінчив 12 клясу в Смокі Лейк.

В тому часі він був членом збіжжевого туртка й виплекав нову породу вівса, яка дістала нагороду в Торонто та Шікаго. Ці успіхи заохотили його до дальшої праці над розвитком збіжжя, чим він займається ще й сьогодні, присвячуючи свою увагу збіжжеві Ніпава. Він ще й сьогодні має 200 акрів землі, якій присвячує чимало уваги.

Його бажанням було стати агрономом, але грошові умовини дозволили йому закінчити лиш один рік т.зв. нормального шкільного курсу, що йому давало право навчати в школі. Після того він, завдяки літнім та кореспонденційним курсам, здобув ступень „бечелор оф едукейшен".

Міністер Топольницький вчить в гай-скул в Ендрю математику, торговельне книговодство та спорт. З тим зв'язане його зацікавлення спортом (бейсбол, гокей та баскетбал), в якому й він саме бере живу участь.

Попри своє фахове зайняття міністер Топольницький цікавився теж справами місцевої самоуправи й через сім років був мейором в Ендрю, тобто до часу, коли став кандидувати до провінційного парляменту, де його й вибрано послом з округи Редвотер-Ендрю. Ще в 1950 р. під впливом Дж. Діфенбейкера, він зацікавився політикою й через кілька виборів допомагав кол. послові. Ф. Фейнові з Вегревил. Після вибору П. Логіда провінційним провідником консервативної партії, Ю. Топольницький рішився кандидувати на посла з тої партії.

Він є членом кількох місцевих товариств, а окрім того членом Албертської асоціяції вчителів та Албертської асоціяції вирощувачів збіжжя.

Міністер Топольницький є одружений із Верною Токарук з Ендрю, яка працює в різних суспільно-громадських організаціях. П-во Топольницькі мають троє дітей, з яких син Ренді студіював кілька років на Албертському університеті, а тепер продовжує студії в Англії, дочка Гільда студіює на Університеті в Едмонтоні, а друга дочка Едита ходить до 8-ої кляси.

Обоє п-во Топольницькі говорять й читають поправно по українськи. П. Топольницький ввів минулого року в своїй школі навчання української мови й має 24 учнів. Є він теж передплатником нашої газети.

---o---

16-ий єпархіяльний з'їзд БУК

У САСКАТУНІ

16-ий Єпархіяльний з'їзд БУК, в рямцях Централі Українців Католиків Саскачевану, відбувся в Саскатуні в днях 29-31 жовтня 1971 р. в місцевім парафіяльним домі св. Юрія.

Вступна сесія розпочалася в п'ятницю, 29 жовтня в 8-ій годині вечора. До президії покликано д-р М. Стадника на предсідника, п. Н. Зварича на секретаря і о. Я. Ляшкевича, духовного асистента БУК.

Після відкриття сесії молитвою, що її проказав о. Ляшкевич, п. предсідник привітав делегатів та гостей, пояснив порядок програми з'їзду і відкрив дискусію над потребою та способом організування відділів та збільшення членства БУК в Єпархії. Над тою справою вив'язалася дуже жвава й цікава дискусія, в якій брало участь велике число приявних. В дискусії подавано різні причини та завваги відносно причин малого числа членства, а через те й малої діяльности БУК. М.ін. висувано такі причини: замало діяльности, незнання завдань БУК, недостача відповідної програми, брак ідейних людей до праці, недостача фондів для ведення організаційної кампанії та перестарілість системи праці БУК, яка повинна бути достосована до сучасних обставин. В часі дискусії подано такі позиції:

1. БУК повинен мати конкретні завдання й відповідну програму праці, щоб зацікавити нею людей та заохотити вступати в члени Братства.

2. Конечно треба мати доброго організатора, який відвідував би парафії й пояснив людям: а) що то є БУК, б) чого він хоче, в) які його пляни праці — й тим міг зацікавити людей та з'єднати членів для БУК.

3. Для здобуття фондів треба піднести вкладку до 4.00 дол., або й більше в рік, щоб можна було вести організаційну кампанію.

4. Поділити Єпархію на округи з відповідними осередками, як Саскатун, Йорктон, Ріджайна, і в кожній окрузі мати представника, який відповідав би за дану округу й виповняв би всі вимоги та заспокоював усі потреби своєї округи.

5. Конечно треба мати членські відзнаки.

6. Побільшити число членів Єпархіяльної управи.

7. Брати примір від відділів у Саскатуні та Йорктоні, які ведуть успішну працю й не оглядатися завжди на приписи статуту, бо самий статут ніякої праці не зробить.

8. Створити програмовий комітет.

Продовження нарад БУК розпочалося чергового дня в год. 9.30 ранку. На нараді були приявних 57 делегатів та гостей. Сесія зачалася словом о. Ляшкевича, який закликав пізнати різні завдання БУК, знайти між собою порозуміння, взаїмно себе любити, плекати свою рідну мову, любити й шанувати свою Церкву та свої традиції, шанувати чуже, працювати спільно з братніми організаціями, а тоді певно праця буде легкою й корисною.

Після відчитання та прийняття звітів була цікава й конструктивна дискусія. М. ін. піддано думку, щоб титулувати членів БУК „братом" і тим себе взаїмно шанувати. Рівнож піддавано думку, щоб по англійськи вживати букв „ЦСВ", а не БУК. Преосв. Владика Андрей говорив про перших українських імігрантів-піонерів, які прибули 80 років тому й тут вклали багато праці ,щоб зберегти для нас українську культуру й нашу рідну віру. „Цей з'їзд, скликаний з нагоди 20-річчя оснування Саскатунської єпархії, дає нам певність, що покоління, які прийшли по наших піонерах, як теж і нові імігранти причинилися багато до зросту нашої Церкви" — говорив Преосв. Владика. „Маємо 57 парафій в нашій Єпархії, залі для нашої молоді, резиденції для священиків та Сестер Служебниць. Маємо 80-акровий парк для розривки та спортових гор. Ми багато зробили і дальше робимо багато для добра нашої суспільности та розвитку нашої Церкви". Свою промову Преосв. Владика закінчив подякою за зроблену працю й заохотою до дальшої праці.

В міжчасі делегати БУК брали участь в нарадах та комісіях („воркшоп") Централі. В неділю по обіді вибрано Єпархіяльну управу БУК на слідуючих два роки в такому складі: голова — п. Остап Нагачевський, заступник голови — п. Петро Колишір, секретар — п. Никола Зварич, касир — п. Василь Хрущ. Члени управи: п. Лев Валовський з Ріджайни, п. Сем Яремович з Йорктон, п. Кароль Мельник з Саскатуну, п. Дмитро Стрійк з Геффорд, п. Степан Кобринський з Канори. Контрольна комісія: п. Тома Ортинський, п. Саранчук, п. Степан Войтович. Програмовий комітет: п. Петро Саганський, п. Россел Кавч — оба з Ріджайни. Духовний асистент буде призначений згодом.

Нововибраний голова Єпархіяльної управи подякував за вибір і обіцяв працювати для добра БУК, Української Католицької Церкви та українського загалу.

Делегати БУК брали участь у загальній сесії складових організацій Централі та в виборі нової управи Централі.

Після короткого з'ясування висліду нарад, Преосв. Владика Кир Андрей закінчив з'їзд молитвою.

За президію з'їзду
д-д М. Стадник, предсідник,
Н. Зварич, секретар

Новий курс української мови

Відділ публічних лекцій (Департмент оф екстеншен) Албертського університету мав у жовтні 1970 р. 20 студентів, що записалися на українську мову. Інструкторкою була п-а Патриція Линковська. На теперішньому курсі є знову 20 студентів, яких вчить п-і В. Дурений. Від січня 1972 р. буде дальший курс української мови під назвою «Елементарна українська мова». Цей курс вестиме п. В. Ниньовський. Зацікавлених просимо зголошуватися на адресу:

THE REGISTRAR
DEPARTMENT OF
EXTENSION
University of Alberta,
Edmonton, Alberta

---o---

• В Лондоні, Англія, на лицитації продано 22 сторінки рукопису новель письменника Дікенсса за 30,000 дол.

---o---

СЛУХАЙТЕ РЕЛІГІЙНИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

13 грудня: передріздвяна доповідь — о. В. Волошин

20 грудня: передріздвяна доповідь — о. В. Волошин

27 грудня: різдвяне слово — Преосв. Владика Ніл

* * *

Щовівтірка о 8.30 вечора з тієї самої радіостанції — програма оо. василіян — «Вечірня година».

14 грудня: Релігія і життя — о. Методій Ничка ЧСВВ.

21 грудня: Христос — Емануїл (передріздвяна) — о. Василь Ваврик ЧСВВ.

24 грудня: (п'ятниця) святвечірня надзвичайна програма.

27 грудня: Рік, що відійшов від нас — о. Методій Ничка ЧСВВ.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

лесах ровера було повно польських золотих. В Алберті гроші вибрано, імігрант приніс їх до мене, я вислав їх до Ню Йорку, де їх виміняли на доляри. За ті злоті він дістав, якщо я собі добре пригадую, дві тисячі долярів. То вже було понад те, що було дозволено вивезти з Польщі. Очевидно, що ті гроші йому стали добре в пригоді, бо тоді доляри в Канаді таки мали вартість.

Інший імігрант, десятирічний хлопчина, мав довгу крайову „пукавку", яку він, чи може радше його батько, набив польськими золотими. За виміняні відтак золоті він дістав 800 долярів. Я висилав ті гроші до виміни до Ню Йорку й ще сьогодні пам'ятаю, що він мав два однотисячні банкноти, кілька по п'ятсот золотих, а решту стозолотові банкноти. Таких людей, що вивозили з Польщі більше грошей, як їм було дозволено, я знав більше. Всі вони привозили менші або більші суми в польських золотих, приходили до мене з тим, я висилав то до Ню Йорку й там їх міняли на доляри. Банк висилав ті гроші до Польщі, яка платили за них по офіційному курсі доляра. В той спосіб наші люде обходили прикрий польський закон, який дозволяв їм вевезти з Польщі лише тисячу долярів.

Після приїзду до Канади, імігранти мали нові проблеми. Вони зобов'язувалися йти працювати на фарми. Як запоруку вони складали у відділі колонізації своїх 1,000 долярів, а самі йшли шукати для себе відповідних фармів. Як знайшли фарму, що їм подобалися, обіцяли дати, звичайно, 100 долярів задатку й голосили в колонізаційному відділі, що вже знайшли фарму. Відділ висилав тоді покійного В. Смолика, який їхав, оглядав афрму й, якщо вважав, що фарма добра, давав 100 долярів задатку й взяв зобов'язання в продавця та покупця, що вони решту поладнають між собою, тобто, що покупець заплатить ще 900 долярів та договориться відносно дальших сплат, якщо фарма коштувала більше, а продавець продасть фарму за домовлену суму. Тоді Смолик голосив у відділі колонізації, що такий то імігрант вже купив фарму й відділ колонізації виплачував йому решту із зложених грошей — 900 долярів. Багато імігрантів, яким відділ колонізації виплачував зложені німи гроші, міняли чека в банку й залишалися в місті.

Вони й так не мали заміру йти працювати на фарму. Вони вправді тратили 100 долярів, що їх дали як задаток, але зате могли шукати за працею в Едмонтоні, або їхати до іншого міста. Їх відтак уже ніхто не перевіряв, чи вони працюють на фармі, чи ні. В тому часі було легко за працю в Едмонтоні та по інших містах. Багато наших імігрантів їхало до Торонто, де лагідніші зими, а до того більше різних фабрик й легко можна було дістати працю.

Відділ колонізації за якийсь час довідався про „махінації" наших імігрантів й перестав їм виплачувати 900 долярів до рук, але давав гроші прямо адвокатові, який переводив перепис фарми на нового власника та виготовляв контракт продажу й купна. Але я знаю бодай із 20 таких наших імігрантів, що в той нелегальний спосіб залишився в місті. Деякі з них навіть покупилі собі хати, давши на задаток 900 долярів, що їм виплатив відділ колонізації, й стали зразу твердою ногою на канадській землі.

Але в 1930 р. зачалася депресія на малу скалю, а в 1932 р. почали різні компанії звільняти з праці робітників, бо не було збуту на товарі. Усім робітникам ставало крухо жити. Не легше було й нашим імігрантам, які, замість іти на фарми, осіли в місті й працювали по фабриках. Уряд мусів прийти з допомогою в формі славного тоді т.зв. „реліфу", тобто допомоги. Уряд виплачував тим, що не мали з чого жити допомогу. Для робітників, що мали родини, допомога була вистарчаюча на прожиток. Їм платили мешкання, давала квитки на закуп харчів у крамницях, їхні дружини варили їм їсти й вони жили не надзвичайно, але добре. Окрім того їм давали квитки до кіно та гроші на купно одягу для дітей. Але за якийсь час уряд почав вимагати спеціяльних внесків, щоб виплачувати дальшу допомогу. У внеску треба було подати, коли приїхав до Канади, як довго живе в Едмонтоні ітд. Тоді натрапили на тих імігрантів, що приїхали на фарми, а залишилися жити в Едмонтоні.

Їх почали відсилати назад до Польщі. Між ними постав переполох і майже паніка. Вони в Польщі все попродали й не мали чого туди вертатися. Кільканадцять таких звернулися до мене, щоб рятувати. Я тоді пішов до міського урядника Мекей, що був керівником допомоги для безробітних й просив його, щоб він задержав депортацію тих родин, що мали бути на фармі, а були в місті. Він запитався тоді мене, чи я зобов'яжуся платити за прожиток тих родин. Я йому відповів на те, що в Алберті є багато фармів, а на фармах є зайці, кози, лосі („муси"), дикі качки та інша дичина й ті імігранти там з голоду не пропадуть. Він засміявся й каже: „Ти певно спекулюєш, щоб їх вислати туди на муніципальну допомогу („реліф")? „Я йому відповів, що я їх попереджу, що вони не сміють старатися про ніяку допомогу, бо інакше будуть вислані назад до Польщі, звідки приїхали. Мекей на це погодився. Я сказав усім зацікавленим вислід моєї інтервенції й люде поїхали. Багато з них в той спосіб врятувалося перед вивозом до Пальщі й досьогодні живуть у Канаді та користають з усіх канадських добродійств.

Зате часи славного „реліфу" не були такі добрі для самітних імігрантів. Правда їм давали гроші на заплату нічлігу — чи не 25 центів за ніч, вже точно не пригадую собі — в найгірших нічлігових домах („румінггавзах"). Окрім того давали 25 центів денно на прохарчування, як я вже про те згадував давніше. В тому часі за 25 центів можна було наїстися добре й у порядншому ресторані. Тоді деякі власники ресторанів обнизили ціни на 12 і пів цента за одно їдження. Вони не давали там надзвичайних страв, але голодний завжди міг наїстися до сита. Хоч одруженим поводилося значно краще в часи депресії, як неодруженим, то й ті послідні не мали чого нарікати. Вони сяк-так перетягли отой важкий час.

Певно, що їм тут краще поводилося, як було би поводилося в Польщі, де теж була депресія й не було ніякої допомоги від держави.

STEVENS RENTALS

ВИНАЙМАЄМО

КРІСЛА ДО ПЕРЕСУВАННЯ
АБО КОМОДИ
(WHEELCHAIRS OR COMMODES)

по 10.00 дол. місячно з правом на купно

В нас можна купити теж інше приладдя для інвалідів та хворих
для вжитку в кімнатах хворих

10439A - 124 Street, Edmonton
Tel.: 482-4340

P. C. ASSOCIATION BRANCH No. 6 Presents

$20,000
Cash Bingo

10 GAMES — ALL CASH

Major Prize $10,000

1 GAME - $2,000 -- 8 GAMES - $1,000

All Consolation Prizes $10.00

WED., DEC. 15, 1971

Commencing at 8:00 p.m.

Admission $5.00 Reserved Seats

EDMONTON GARDENS

Tickets at Mike's, Hub Cigar, Beverly Pharmacy, Edmonton

Ole's Pipe Shop, Stony Plain Rd., Jasper Place
Danny's Service Station, 108A Ave. and 97th St.
Killarney Drugs, 97 St. & 129 Ave.
Smoky Lake Drugs, Smoky Lake
Corona Fruit, Vegreville, Alberta
Calmar B.A. Service, Calmar, Alberta
Ed's News, Fort Saskatchewan, Alberta
Mike's Barber Shop, Lamont, Alberta
Adolph Kotyshyn, Two Hills, Alberta
The Box Office, McCauley Plaza
ALL WOODWARD STORES

P. C. ASSOCIATION, Branch No. 6 — In Aid Of Building Fund.

ПОДАРУНКИ НА РІЗДВО

Для рідних шкіл, або своїх дітей (або внуків)

ЗАМОВЛЯЙТЕ

1. Let Us Learn Ukrainian $2.50
2. магнітоплівку для цієї книжки .... $ 5.00 (Casette Tape)
3. магнітофон доброї якості .... $29.88 (Cassette Tape Recorder)

Все разом можете набути за $36.00

Надається для тих, що зовсім не володіють українською мовою, або для тих що навчають і вивчають її.

Замовлення шліть до:

MARKET DRUGS LTD.
10203 - 97 Street Edmonton, Alberta

Прощання оо. парохів у Вегревіл

В неділю, 26-го вересня ц.р. парохія Пресв. Трійці у Вегревіл, Алта, відбула подвійне торжество: прощала дотеперішнього пароха, Впрп. о. В. Шевчука, ЧСВВ, та вітала нового пароха, Впрп. о. М. Ничку, ЧСВВ.

Головною точкою була співана Служба Божа, яку відправив в асисті о. Нички й о. сотрудника, А. Головайчука, ЧСВВ, дотеперішній о. парох Шевчук. Він і проповідь сказав до своїх парафіян, прощаючись з ними і заохочуючи продовжувати обновлену парохіяльну працю. Гарно співав хор під дириґентурою п. І. Гузіля.

Після відправи зібрались люди дуже численно на прощальний обід, що його приготували пані з ЛУКЖ, в парафіяльній залі під церквою. Господарем гостини був голова парох. комітету Е. Демків. Він привітав отців і гостей та попросив о. Шевчука провести молитву. При головному столі засіли коло господаря бенкету: отці парохи, його дружина, посадник міста В. Мушанський, проф. М. Томин з дружиною, п-во Н. Якимишин і Преп. Сестри Служебниці. Від мондерського манастиря були представники: о. В. Ваврик, і брат Адріян Карпа, ЧСВВ.

По обіді господар бенкету попросив до слова представників різних парохіяльних Товариств. Першою говорила п-і М. Гоменюк від Апостолства Молитви. Подякувала о. В. Шевчукові за те, що вчив їх молитись і словом і прикладом, та й також представила парафіянам Сестер, бо між ними є тепер дві нові, Сестра настоятелька Беніґна і С. Ґлікерія, господиня дому. — П-і Н. Якимишин, від ЛУКЖ, підкреслила заслуги о. Шевчука, що за рік праці між ними, оживив відділ й надав йому розмаху в дальшій праці. Від параф. хору промовляла п-на Л. Гайдук, від мужчин, згуртованих у БУК сказав тепле слово піонер І. Кузик. Несподіванною для о. Шевчука було те, що і від управи сепаратних шкіл промовляв п. М. Гнира і вручив дарунок. Від міста і від своєї родини, посадник, і як парохіянин, прощав п. Мошанський. Вкінці промовив представник церковної ради, проф. М. Томин, котрий знає о. пароха ще з-перед 22 років, коли то оба були в Мондері і він переводив тоді прощальний вечір, бо о. Шевчук їздив перший раз до Торонта. Згадав, що отець тоді говорив: „якби то лише по двох роках я прощався з Вами, було б легше, як тепер по шістьох, які я провів, як Ваш парох, у Мондері". А тут у Вегривіл отець був лиш один рік, все-таки здобув собі загальну пошану й щиру любов. П. Томин вручив отцеві спільний дарунок від парафії.

Своє слово подяки склав о. парох В. Шевчук з усміхом на устах, але, виглядало, з болем серця, прощався з усіми товариствами й парафіянами. Признав їх дуже вірну співпрацю, згадав, що лиш половину намічених плянів вдалось дотепер здійснити, тому й просив помогти новому о. парохові Ничці, дати подібну, як йому поміч, щоб і решту плянів переведено в діло. Згадав, що не з власної волі покидає Вегривіл, але з волі Настоятелів, які поручили йому оживити малу парафію св. Василія Вел. у Торонті й подбати про нову церкву для наших людей, що чимраз більше переносяться в північну частину Торонта. Просив усіх про св. молитви й запрошував відвідати його, коли хто з парафіян буде в Торонті. Щирі слова улюбленого о. пароха витиснули в слухачів багато сліз.

Тепер господар свята покликав до слова о. В. Ваврика, ЧСВВ, представника мондерського манастиря, щоб, як товариш, впровадив до слова нового пароха у Вегревіл, Впрп. о. М. Ничку, ЧСВВ. О. Василь, нав'язуючи до торжества хвилі: пошани для двох отців парохів, говорив наперед про гідність священика й становище о. пароха, як відпоручника Єпископа, першого пароха цілої дієцезії. Згадав про життя о. Нички, особливо підкреслив, що він за 27 років свого священства вже душпастирював майже на всіх континентах нашого поселення. Наперед через Чехословаччину і Париж, виїхав на місійну працю в далеку Бразилію, де полишав по собі незатерту пам'ять доброго провідника душ і новіціяту СС. Служебниць. З Бразилії він переїхав до великої парафії св. о. Николая в місті Шікаго, (тоді ще не було там Владики, Кир Ґабра) й пізнав труднощі душпастирювання в многомільйоновому місті. З Шікаго настоятелі вислали його в Англію перебрати велику парохію в Бредфорд, Йорк, і в околиці менші дочерні парохії. З Англії він перенісся до Алберти: до Мондеру, потім Едмонтону, де був сотрудником пароха прп. церкві св. Василія Вел., провідником різних церк. товариств, а головно розпочав тижневу радіопрограму оо. Василіян, що була надавана що вівтірка, в год. 8:30 вечора, з французької радіостанції. Успіх цього новітнього апостольства через радіо був дуже великий і тому він буде продовжувати програму й цього року, з цієї самої радіостанції і в тім самім часі. Крім того (звернув увагу о. Василя, о. пар. Ничка відзначається теж як провідник місій і реколекцій для народу й для духовенства, і також пильно працює своїм пером, як апостол друкованого слова. Всім читачам „УВістей" напевне нераз припали до вподоби його статті, в цім найкращім українським католицькім тижневику на континенті Півн. Америки.

Опісля промовив слово новий парох, о. М. Ничка, ЧСВВ. З питомою собі скромністю зачав свою промову, виправдуючись, що то не він причиною від'їзду попереднього й улюбленого всіми о. пароха, а лише від'їзд його на нову працю спричинив те, що і Преосв. Владика Кир Ніл і оо. Настоятелі призначили о. Методія перебрати опорожнений уряд пароха. Тому, що всі промовці, які прощали о. В. Шевчука, завжди додавали кілька щирих слів привіту й для нового свого о. пароха, о. Ничка подякував їм за щире прийняття й обіцяв продовжувати працю свого попередника, який йому, по братньому вказав на всі потреби парафії і свої пляни, що їх леліяв у майбутньому. Новий о. парох заохотив усіх до правдивої й спільної співпраці кажучи Пам'ятайте: і успіхи і неуспіхи будуть наші спільні: мої і Ваші, бо сам один парох, хоч і з добрим своїм сотрудником, о. Антонієм, не потрапить зробити такої великої праці, якої вимагає велика й різнородна парохія Вегривіл. І ще окремо поручав їм тижневу релігійну радіопрограму, яку буде вести далі вже з Вегревіл, хоч надавана вона буде в Едмонтоні, як і минулого року. Почалась вона вівторок 19-го жовтня, о год. 8.30 вечора. Потреба такої релігійної програми в радіо дуже велика, особливо для тих наших людей, що порозкидані по місцевостях, де нема своєї церкви і парафії, та для старенььких і хворих, які самі вже не можуть піти до церкви; а ось тією програмою до їх хати й до їх ліжка прийде Боже слово і наш церковний спів, і вістки з нашого церковного життя, й народня музика, та й у відповідні нагоди патріотичне відзначення важніших подій з нашої історії. Вкінці новий о. парох дуже просив членів хору дальше жертвувати свій час на співанки, щоб церковна відправа була завжди прикрашена мельодійним співом, який підносить і душу і серце до Бога. Господар свята подякував о. Ничці за виложену програму діяльности, запевнив його про загальну співпрацю, і попросив провести кінцеву молитву.

Не відразу розійшлись гості цього торжества. Багато їх старались ще особисто попрощати о. В. Шевчука, стиснути йому руку й запевнити про тривку пам'ять у молитвах, а до нового о. пароха підходили, познайомитись з ним ближче. Одного отця прощали з жалем, на другого гляділи з надією і новими сподіваннями.

Боже благослови обом отцям в їх новій душпастирській ділянці якнайкращими успіхами, для слави Бога й для добра душ нашого народу!

Численним учасникам гостини, особливо тим, хто її приготував і гарно перепровадив, треба скласти прилюдне признання! Парафія Пресв. Тройці у Вегривіл показала свою живучість і новий розгін до дальших і ще більших осягів у спільній праці! Щасти їм Господи!

о. Сусід

НОВІ ФУТРА

ПЕРЕРІБКИ — НАПРАВИ

Приймаємо ношені футра до заміни

Тепер перед-різдвяна випродаж

PARIS FURS CO.

10448 — Whyte Ave., Edmonton, Ph. 433-1391

Злучена із: BAKERS FINE FURS, North Battleford, Sask.

Гарний Різдвяний дарунок

для Ваших приятелів

УСЬОГО ЗА $5.00

Це річна передплата „Українських Вістей.

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купоном просимо слати до Адміністрації „Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

Місцевість: .... Пошта: ....

Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

Залучую: .... дол.

Голлов Лейк, Алберта

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ІВАНА ДЕМКОВА

бл. п. Іван Демків

21 листопада 1970 р. упокоївся в Бозі бл. п. Іван Демків, проживши 41 років. Покійний Іван прийшов на світ 6 квітня 1929 р. в Лішор, Алберта. Його батьки Петро Демків та Марія з дому Ромах походять з Вульки Мазовецької, пов. Радехів. Батько приїхав до Канади в 1926 р., а мати в 1928 р. Вони фармували зразу в Лішор, а 1932 р. перейшли фармувати на Голлов Лейк, де покійний помагав батькам на фармі, а, після переходу батьків на відпочинок до Едмонтону, залишився сам фармувати. Та довго фармувати йому не довелося, бо в два роки пізніше помер. Похорон покійного відбувся 26 листопада з парафіяльної церкви в Дарлінґ на місцевий цвинтар.

В першу річницю смерти за старанням батьків покійного відбулася в катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні поминальна Служба Божа за спокій душі бл. п. Івана.

Батьки покійного написали своєму покійному синові таку згадку:

Дорогий наш сину Іване! Вже рік минає, як наш син в гробі спочиває. сину наш, сину дорогенький! Чи ми того сподівалися, що таке з тобою станеться? Ми були б тебе самого ніколи не лишили на фармі й були би з тобою жили до смерти. А тепер нам таке велике горе! Дорогенький, любий сину! Нема такого дня, щоб твоя мама не плакала, але то нічого не поможе. Ти вже не встанеш і не заговориш до свого батька та до своєї матері. Але ми за тебе будем молитися, доки будем жити. Дорогий сину Іване! Нехай Тобі та канадська земля буде пером. Спочивай вічним сном! В річницю твоєї смерти згадували тебе: батько та мати, брат Никола, Катерина, Оля, Галя, Маруся, Петро і Марія Демків.

З нагоди поминок батьки покійного передали 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Іванові вічна пам'ять.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ІМІГРАНТСЬКІ ПРОБЛЕМИ

В. ГАВРИШ

До 1939 р. я займався виключно іміграційними справами. В часі депресії, почавши від 1930 р. до Канади не впускали ніяких імігрантів. Аж десь в 1935 р. до Канади почали впускати імігрантів, які могли виказатися, що привозять до Канади бодай 1,000 дол. Цю суму вони складали в т.зв. відділі колонізації, який був зв'язаний тісно з залізничою компанією Сі-Ен-Ар. Там працював покійний Василь Смолик, який був їхним представником для справ імігрантів. Окрім того треба було ще поважного фармера, щоб підписав афідейвіт за когось в краю, кого хотів спровадити до Канади. З такими родинами багато клопоту не було. Вони приїздили, купували собі фарму й починали поволі загосподарюватися в Канаді.

Ще перед депресією приїздили до Канади такі родини, що могли скласти в колонізаційнім відділі 1,000 дол. Вони рівнож підшукували собі фарми, купували їх і їхали на свою господарку. Польща дозволяла вивозити за кордон 1,000.00 дол. без ніяких більших формальностей. Але деякі наші імігранти привозили більше грошей, як 1,000.00 дол. В Польщі при виїзді переводили контролі, чи хто не везе більше грошей, але наші люде ці контролі вміли легко обійти. Зате вже долярів не могли купити по офіційному курсі, а на чорному ринку вони коштували багато більше, тому привозили до Канади польські золоті.

Якщо йдеться про перевірку на кордоні, то наші люде мали дуже добрі способи, як таку перевірку обійти. Знаю одного нашого імігранта, який їхав до одної місцевости недалеко Едмонтону. Він взяв зі собою ровер, в якого ґумові колеса, напхав паперових кольських золотих. Ровер надав разом зі своїми клунками й він спокійно перейшов через усі контролі й доїхав аж до Алберти, без ніякого клопоту. Ніхто навіть не підозрівав, що в ко-

(закінчення на 7 стор.)

Айрон Рівер, Алта: «відмітили 25-ліття подружжя п-ва Твердохліб»

В суботу, 4 вересня ц. р. стараннями дітей, родини, приятелів і співпарафіян відбулось миле торжество 25-літнього ювілею подружого життя п-ва Петра і Марії Твердохлібів. Того для вечером, ювіляти, їхні доні, родина, приятелі й співпарафіяни в числі до 100 осіб зібрались в церкві св. Івана Христителя в Айрон Ривер, Алта, де місцевий парох, о. Д. Гнат відслужив молебен до Ісуса Христа в намірені ювілятів, а від так, поблагословив їхне подружжя на дальші щасливі та успішні літа. Дружбою послужив Володимир Славута, а дружкою Антонина Твердохліб, жінка Івана.

п-во Петро і Марія Твердохліб

Опісля всі зібрані гості з ювілятами перейшли до парафіяльної залі на ювілейний бенкет. При вході до залі щиро вітали ювілятів і гостей Іван Твердохліб і доні ювілятів та саджали їх до обильно заставлених столів. У торжествах вз'яли участь батьки ювілятки Дмитро і Евфрозина Одинські і брат ювілятки Мирослав Одинський з Мусджо, Саскачеван, — брати ювілята Петра: — Микола Твердохліб з дружиною з Єншав, Алта, і Іван з дружиною з Ґренд-сентер, Алта та Антін і Марія Півор з Кемровз, Алта. З Едмонтону прибули: Михайло Винник, Орест і Лілія Полякевичі та Іван Давидович, окрім названих торжество звеличили многі приятелі з парафії й околиці та численні співпарафіяне.

Ювіейним бенкетом майстерно проводив Богдан Орисюк з Едмонтону. Він просив о. Д. Гната зачати гостину молитвою, після якої виголосив тоаст в честь ювілятів. Після вечері він рівнож сказав перший привіт і ґратуляції для ювілятів. З черги просив він до голосу о. пароха та членів родини. Всі промовці від серця бажали ювілятам Петрові й Марії, Божого благословенства, кріпкого здоровля, радості з життя та щасливо діждати 50-літнього ювілею, а понад все ще „Многих і Благих Літ", — на що присутні відповідали ґрімким: — „Многая літа".

Зворушені до сліз ювіляти щиро дякували всім за ласкаву пам'ять, дружню участь у торжествах та дарунки, зокрема дякували вони місцевій ЛУКЖ за поміч у приготуванні ювілейної вечері та обслугу гостей. Ювілейні торжества закінчено молитвою, а так забавою, яка затягнулась поза північ.

Достойні ювіляти, Петро і Марія Твердохліб, обоє у віці по 47 літ вінчались дня 5 вересня 1946 р. в укр. кат. Церкв св. Івана Христителя в Айрон Ривер, Алта. На протязі останніх 25 літ жили дуже примірно і трудились на фармі. Весь час були вони щиро віддані Богу, рідній Церкві і рідному народові. Під сучасну пору ювілят, Петро, є головою церковного комітету, а ювілятка Марія касиркою ЛУКЖ. Як таких, Бог дарив їх повним успіхом у всіх їхніх сподіваннях та трьома гарними та успішними донями: Роз-Анною, Богданою та Кароліною. З нагоди ювілею родина ювілятів передала 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо.

Щасти Боже достойним Ювілятам на дальші щасливі та успішні літа.

Приявний

Норт Бетелфорд, Саск.

26-го вересня, 1971 р. залишиться приємним споминном для п. Івана Недошитка і п. Панька Кріля. В цей день їхні дочки Ліда і Оксана зі своїми чоловіками Іваном і Пилипом влаштували прийняття для відзначення дня уродин своїх батьків. Родина і запрошені гості — приятелі привітали їх ґрімким многоліттям та вручили їм гарні дарунки. Опісля всі засіли до смачної вечері, що приготовили дочки.

З нагоди прийняття передано 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щира подяка.

Нехай Всещедрий Господь благословить Івана і Панька кріпким здоров'ям на многі літа!

Присутний

Подяка:

При цій нагоді складаємо найширішу подяку своїм дочкам і зятям, приятелям та знайомим за таку милу несподіванку. Також дякуємо Всч. о. Богданові і пані Бачинським, панству Фіґурським, Вікторові і Марії Просецьким, д-рові і пані Вагнер, Миколі і Марії Голик та панам Музиці і Михайлові Просецькому за дарунки. В особливий спосіб дякуємо Всч. о. Богданові і пані Бачинським та д-рові Вагнерові за постійну і віддану опіку над нами.

Іван Недошитко
і Панько Кріль

Іннісфрі – 10 ренч, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. АНДРЕЯ ТАРАПАЦЬКОГО

бл. п. Андрей Тарапацький

В четвер, 19 серпня помер у шпиталі в Веґревил бл. п. Андрей Тарапацький з Іннісфрі, 10-ий ренч, проживши 84 роки.

Покійний Андрей був сином Михайла та Анни з роду Місюк, народжений 31 січня 1887 р. в Кальникові, пов. Мостиска, Західна Україна. До Канади приїхав 1911 р. молодим хлопцем й працював на різних роботах в Едмонтоні, Келгари та Іннісфрі .В 1917 р. він осів на фармі в Іннісфрі і в місяці лютому 1917 р. одружився з Марєю Заморською. Вінчав їх в Іннісфрі покійний о. Н. Крижановський ЧСВВ.

При важкій праці на фармі Андрей та Марія виховали на фармі 8-ро дітей, 5 синів та три дочки. Петро живе в Іннісфрі на фармі, Михайло в Редвотер, Мирослав у Ст. Пол, Володимир в Іннісфрі — місті, Богдан у Веґревил, Анна, зам. Мазур та Емілія, зам. Петрук в Едмонтоні та Софія, зам. Бов у Келгари.

Покійний Андрей це довголітний і щиро відданий член церкви Чесного Хреста, практикуючий християнин, та дяк-самоук. У свойому житті він жертвував багато на українські добродійні цілі та передплачував і читав українські часописи. З ним зійшов у могилу чесний і добрий фармар і великий український патріот. Похорон покійного зачався парастасом, що його в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял у Веґревил відслужив при участи великого числа людей в неділю, 22 серпня місцевий парох о. Р. Стародуб. В понеділок, 23 серпня заупокійну Службу Божу та похорон відслужили в церкві Чесного Хреста о. Р. Стародуб та кол. парох в Іннісфрі, а тепер парох Пресв. Евхаристії в Едмонтоні о. Я. Федуник. Невелика старенька церква Чесного Хреста не вміщувала учасників похорону, що прийшли громадно попрощати свого доброго парафіянина та довголітного дяка.

Покійного оплакують дружина Марія, п'ять синів, три дочки, 32 внуки та два правнуки. На рідній землі, яку покійний відвідав ще п'ять тижнів перед смертю, оплакують його брат Петро та сестри Катерина та Марія. А в Іннісфрі — місті оплакує його рідний брат Андрій, знаний в цілій околиці дяк. В похороні ,окрім родини взяли участь теж численні приятелі та сусіди покійного.

Після відслуження похоронних обрядів зложено тлінні останки покійного на цвинтарі Чесного Хреста, прощаючи його трудкою канадської землі та співом „Вічна пам'ять". Після похорону відбувся в залі Мирослава поминальний обід, в часі якого дяк церкви Чесного Хреста п. І. Наґірняк перевів збірку на „Українські Вісті", що з неї прийшло 18.90 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Андреєві вічна пам'ять.

Styles Denture Clinic

C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

Лік на недомагання ЖОЛУДКА

для таких жолудкових забурень:

вкритий білий язик
жолудкові кваси
нестравність
згага
болі голови через жолудок
поганий запах з уст
вживайте

ELIK'S жолудковий порошок ч. 2

Його акцією є вневтралізувати жолудкові кваси, які спричинюють, посередньо або безпосередньо багато з найбільш розповсюджених недомагань жолудка.

ELIK'S жолудковий порошок ч. 2
є успішний

Його складники є злагіднюючі для жолудка, мають гарний смак і помагають на звичайні недомагання жолудка. Повні вказівки на наліпці на коробці.

Ціни: $2.50, $3.50

ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. UN
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.